

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **02.838.330.820**

1/2018

**Ta ước ao toàn thể thế giới đều biết đến Lòng
Thương Xót vô cùng của Ta.**

(NK số 687)

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯƠNG

HÀI NHI GIÊSU, QUÀ TẶNG LÒNG THƯƠNG XÓT

Lm. François NGUYỄN VĂN VIỆT

Dịp Mùa Vọng 2017, Cộng đoàn LCTX.TGP. Saigon đã thăm hai Họ đạo vùng quê nghèo tại Cái Kè và Long Mỹ để tặng quà: "Quà tặng Lòng Thương Xót", nhắc chúng ta đôi chút về "Chúa Giêsu: Quà tặng Lòng Thương Xót".

Có câu chuyện kể rằng: "Một bà lão hành khất ăn xin cầm rổ đứng ở vệ đường. Thoạt đầu, có một cặp vợ chồng giàu sang đi qua. Người chồng móc trong túi ra hai mươi đồng tiền ném vào rổ cho bà lão, tay móc tiền nhưng miệng vẫn nói chuyện với vợ, không thèm nhìn bà lão. Bà lão lãnh đạm thì thầm cảm ơn. Một lát sau, có một người Kitô hữu dừng lại, móc trong túi ra một đồng, chìa cho bà lão, về nhìn nghiêm khắc và nói: "Này bà, không phải vì thương bà đâu, mà vì Chúa Kitô dạy tôi phải làm phước cho người khác, thế thôi". Bà lão nhăn nhó thì thầm cảm ơn. Sau cùng, một ông lão run rẩy yếu ớt già nua. Ông dừng chân lại bên cạnh bà lão, nói vài câu về thời tiết thay đổi bất thường và hỏi bà lão đứng hoài như vậy có mệt mỏi không, sao không chịu ngồi xuống? Ông còn nói đứng lâu như thế thì e rằng chân sẽ bị đau. Ông vừa hỏi chuyện, vừa kín đáo bỏ vào rổ bà lão một khúc bánh nhỏ. Gương mặt bà lão tươi hẳn lên, mất đi cái vẻ lãnh đạm, nhăn nhó, sầu khổ trước đó... Tại sao?"

Ý NGHĨA VIỆC TẶNG QUÀ

Câu chuyện trên cho thấy câu nói: "Của cho không bằng cách cho" luôn đúng đắn trong mọi trường hợp. Tặng quà chưa chắc bao giờ cũng đem đến cho người nhận niềm vui mà có thể là ngược lại. Tặng quà không phải là một "giao dịch" giữa cho và nhận hay là một cuộc đánh đổi "Bánh ít đi, bánh qui lại". Tặng quà không là "cơ chế xin-cho" mà người cho đã gây ra không ít bức xúc và sự phiền hà nơi người nhận.

Do vậy, việc tặng quà không hẳn chỉ là việc bày tỏ tấm lòng tốt, mà nó còn phải là một hành vi văn hóa - nhân văn - bác ái, và sâu xa hơn thì việc tặng quà cũng có thể được xem như một nghệ thuật

sống, đem lại niềm vui hạnh phúc cả người cho lẫn người nhận. Muốn được thế, việc tặng quà phải xuất bởi tấm lòng yêu thương và đáp ứng được nhu cầu thiết thân nơi người nhận.

Riêng đối với người Công giáo, tặng quà còn là hình thức thực thi lòng thương xót và mang lại giá trị cho cuộc sống ngày sau: *"Hỡi những kẻ được chúc phúc, hãy vào hưởng Nước trời đã dọn sẵn cho, vì xưa khi Ta đói, người đã cho ăn... (x Mt 25:34)"*. Và Mẹ Têrêsa Calcutta đã dạy ta cách trao tặng quà: *"Cứ mỗi lần bạn cười với ai đó là bạn đã thể hiện tình yêu, trao một món quà, hoặc một điều đẹp đẽ với người ấy. Hãy gặp nhau và bắt đầu bằng những nụ cười. Đó là khởi nguồn của mọi tình yêu thương"*.

MÓN QUÀ GIÁNG SINH ĐẦU TIÊN

Có người cho rằng: Món quà gồm vàng, nhũ hương và mộc dục của Ba Vua là món quà Giáng Sinh đầu tiên. Điều này có thể đúng trong ngữ cảnh *"Món quà của Ba Vua là một trong những món quà vật chất đầu tiên mà con người dâng lên Chúa Hài Nhi"*.

Chúng ta cũng cảm nhận những Mục đồng đơn sơ khi được Thiên Thần báo tin, đã tìm đến nơi Hài Nhi Giêsu hạ sinh và trong hang đá máng cỏ, hơi thở chiêm lừa của các Mục đồng sưởi ấm cho Hài Nhi trong đêm đông giá lạnh đã là món quà vật chất lẫn tinh thần.

Khi ta cảm nhận một cách sâu xa hơn, thì Mẹ Maria và Thánh Giuse mới là những con người trước tiên tặng quà cho Hài Nhi Giêsu, món quà của các ngài chính là tấm lòng còn hơn cả vàng, nhũ hương, mộc dục, hơn cả hơi ấm bò lừa... vì các ngài luôn *"Xin Vâng"* theo thánh ý Thiên Chúa.

CHÚA GIÊSU: QUÀ TẶNG CỦA LÒNG THƯƠNG XÓT

Nhưng sẽ luôn là đúng và đầy đủ hơn tất cả, thì món quà Giáng Sinh chính là Tình yêu và Lòng thương xót của Thiên Chúa, được thể hiện nơi Chúa Giêsu trong biến cố giáng sinh để thực hiện Ôn Cứu Độ: *"Vì loài người chúng ta và để cứu rỗi chúng ta, Người đã từ trời xuống thế"* (Kinh Tin kính). Ngược về quá khứ, khi con người phạm tội, nổi loạn và bội ước, nhưng Thiên Chúa giàu lòng thương xót đã không diệt trừ, mà còn giang rộng vòng tay yêu thương cứu vớt con người qua việc ban tặng Người Con duy nhất của mình: *"Thiên Chúa yêu thế gian, đến nỗi đã ban Con Một, để ai tin vào Con của Người thì khỏi phải chết, nhưng được sống muôn đời (Ga 3:16)"*.

Như vậy, **Hài Nhi Giêsu** chính là **Món quà Giáng Sinh** đầu tiên mà trong đó, **Người tặng quà** là **Đấng Toàn Năng** giàu lòng thương xót luôn mang tâm thế vô vị lợi. **Chúa Con** đã hạ cố giáng trần là **Món quà** "*được sinh ra trong hang đá khó khăn thấp hèn*" để ở cùng con người, mang thân kiếp con người, chỉ trừ tội lỗi, để nâng con người lên chức vị làm con Chúa và **đối tượng thụ hưởng** quà tặng, chính là nhân loại nơi cõi trần gian này. Việc đón nhận món quà tuyệt hảo này sẽ luôn tùy thuộc vào từng người thụ hưởng, khi mà Người ban tặng đã quá yêu thương và đã quá hào phóng đối với người nhận.

SỐNG MÙA GIÁNG SINH

Mùa Giáng Sinh đến và qua đi, chúng ta có còn được điều gì trong những ngày lễ trọng này? Mùa Giáng Sinh không chỉ là dịp cho chúng ta tận hưởng ơn lành, bình an và hạnh phúc trong Đêm Thánh, mà còn là dịp cho ta sống mầu nhiệm tình yêu Thiên Chúa ban tặng cho con người, đó là thực thi lòng thương xót cho anh chị em đang đói nghèo.

Ngày nay, có hàng tỷ người trên thế giới đang náo nức chuẩn bị mừng lễ Chúa Giáng Sinh cách tưng bừng, nhộn nhịp: *quà tặng, thiệp chúc, hoa nến, đèn sao, hang đá, máng cỏ, tiệc vui, văn nghệ...* nhưng không phải ai cũng biết đón nhận Quà Tặng của Thiên Chúa. Họ nghĩ rằng, Giáng Sinh là dịp để tận hưởng vui chơi qua các sự kiện bên ngoài, quên đi ý nghĩa đích thực bên trong về mầu nhiệm tình yêu Giáng Sinh. Người ta vẫn vô tình hay cố ý chối bỏ Quà Tặng của Thiên Chúa: chính là Chúa Giêsu. Và khi chối bỏ Quà tặng Giêsu, họ cũng gạt bỏ ra bên ngoài những hành vi bác ái, cảm thông, chia sẻ như quà tặng cho anh chị em đói nghèo.

*Nguyện xin Chúa mở rộng cõi lòng và trái tim chai lỳ của chúng ta, để chúng ta biết đón nhận **Quà Tặng Giáng sinh là Hài nhi Giêsu**, vì chính Ngài là Đường, là Chân lý, là Sự Sống, là nguồn hạnh phúc cho con người. Khi đón nhận quà tặng của Chúa, Chúa cũng mong muốn chúng ta cũng bắt chước Ngài mà trao tặng quà cho người khác. Những món quà trong mùa Giáng Sinh mà Chúa mong đợi nơi chúng ta, đó là sự chia sẻ, cảm thông, nâng đỡ, an ủi với người đói ăn, người cô đơn, người bệnh tật, già nua, tù đày. Xin Chúa cho chúng ta biết thực hiện ba mức độ thương xót: cầu nguyện, lời nói, việc làm, để Mùa Giáng Sinh trở thành cơ hội cho chúng ta làm "**Vinh danh Thiên Chúa**" và mang lại "**bình an cho nhân trần**".*

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT LỄ HIỂN LINH, NĂM B

HÀNH TRÌNH ĐỨC TIN:

Hành trình của các đạo sĩ là hình ảnh minh họa cho hành trình của mọi kẻ tin:

- Hành trình khởi đầu bằng một điều gì đó lạ lùng khiến người ta chú ý (Thí dụ ánh sao lạ đối với các đạo sĩ). Điều lạ lùng này mời gọi người ta từ bỏ nếp sống đã quen để dẫn thân đi tìm một cái gì đó cao hơn, xa hơn, tốt đẹp hơn.

- Tiếp theo là những bước thăng trầm trong cuộc hành trình: có khi con đường rất bằng phẳng êm ái, có khi lại quanh co gồ ghề, có lúc ánh sao sáng tỏ trên bầu trời, có lúc nó vụt biến mất. Nhưng miễn là người ta không nản lòng mà cứ kiên trì dẫn bước thì cuối cùng người ta sẽ gặp được Chúa.

LÊN ĐƯỜNG: Người ở đâu, Đức Giêsu ẩn dấu của thời đại? Trong làng quê heo hút nào, trong gia đình nghèo khó nào có ánh sáng Thiên Chúa mời ta nhận ra Người? *"Ta đói các người đã cho Ta ăn... Thực, Ta bảo các người: mỗi lần các*

người làm cho một trong những kẻ bé nhỏ nhất là anh em Ta đây, là các người làm cho chính Ta" (Mt 25, 35-40). Nếu ta muốn nắm lấy Người để được an tâm, Người sẽ thoát khỏi tầm tay ta. Nếu ta chấp nhận lên đường tìm kiếm Người, ta sẽ như các đạo sĩ, được đầy tràn niềm vui và tìm thấy Người. Các luật sĩ và các thầy thượng tế biết lời sấm lăm chừ. Nhưng họ chỉ biết trưng dẫn thôi... Hêrôđê thì dùng Kinh Thánh để tìm cách giết Hải nhi...

Có một truyền thuyết cho rằng những người khách từ phương Đông tìm đến thờ lạy Chúa Hải Đồng là 3 vị vua, tên là Gaspar, Balthasar và Melchior. Có một truyền thuyết khác lại cho rằng ngoài 3 vị ấy, còn một vị vua thứ tư nữa, tên là Artaban. Sau đây là truyền thuyết về ông vua thứ tư ấy.

Cũng như 3 vị vua kia, Artaban cũng thấy ngôi sao lạ. Sau khi chuẩn bị lễ vật gồm một viên bích ngọc, một viên hồng ngọc và một viên ngọc trai, Ông lên đường tiến đến điểm hẹn với 3

vị vua kia. Tuy nhiên, dọc đường ông gặp một người bị thương nặng đang nằm bên vệ đường, ông phải dừng lại đưa người đó đến một lữ quán nhờ chăm sóc. Vì thế khi đến điểm hẹn thì 3 vị kia đã đi mất rồi.

Cần có một con lạc đà để có thể đi bằng qua sa mạc, ông bán viên bích ngọc đi để mua lạc đà. Nhưng khi tới Bêlem thì lại trễ, vì Thánh Giuse và Đức Maria đã đem Chúa Hài đồng lánh nạn sang Ai cập.

Artaban đành tìm một quán trọ để nghỉ đêm. Trong quán ông gặp một người đàn bà bế một đứa trẻ mới 1 tuổi, đang sợ hãi trốn tránh cuộc lùng bắt của đám lính Hêrôđê. Dù vậy, cuối cùng đám lính cũng tìm tới. Artaban ra cửa gặp chúng và đưa viên hồng ngọc để chúng khỏi vào lữ quán. Ông rất buồn vì giờ đây lễ vật ông định dâng Chúa Hài Đồng chỉ còn có mỗi một viên ngọc trai.

Ông lại lên đường tìm Chúa Hài Đồng. Nhưng ông luôn bị trễ: nghe tin Đức Giêsu đang ở đâu ông đều tìm đến nhưng khi đến nơi thì Ngài đã đi nơi khác. Khoảng 30 năm sau, ông đến Giêrusalem. Ông hết hoảng khi nghe tin người ta sắp đem Đức Giêsu đi đóng đinh trên đồi

Golgotha. Ông vội vã tìm đến, hy vọng là với viên ngọc trai còn lại, ông có thể cứu sống Ngài. Tuy nhiên trên đường đến Golgotha, ông gặp một cô gái đang bị quân lính rượt bắt. Cha của cô thiếu nợ quá nhiều nên người ta định bắt cô để bán làm nô lệ trừ nợ. Artaban đưa viên ngọc trai ra, và quân lính để cô gái được tự do. Giờ đây Artaban chỉ còn đôi bàn tay trắng.

Chiều hôm ấy, khi mặt trời bắt đầu lặn, một cơn động đất khiến các nhà cửa đều rung rinh, ngói nhà bay tứ tung. Một viên ngói rơi trúng đầu ông. Thế là ông chết trước khi đến được ngọn đồi Golgotha. Artaban không gặp được Đức Vua mà bao nhiêu năm qua ông đã khổ cực tìm kiếm.

Tuy nhiên, nhìn theo một phương diện khác thì Artaban đã thực sự gặp được Đức Vua của lòng ông, bởi vì bao nhiêu năm nay Ngài đã ngự trị trong lòng ông. Ngài đã làm cho lòng ông thành quảng đại, dạy ông làm những việc bác ái và luôn duy trì niềm hy vọng trong suốt cuộc hành trình của ông.

Ai đang đi tìm Chúa với trọn niềm tin yêu hy vọng thì đã gặp được Chúa rồi.

CHÚA NHẬT II THƯỜNG NIÊN, NĂM B

CHÚA VẪN CÒN KÊU GỌI

Mặc dù Thiên Chúa là Đấng quyền phép vô cùng, muốn làm gì cũng được, nhưng Ngài không thích làm một mình, mà luôn kêu mời con người chúng ta cùng làm với Ngài.

- Bắt đầu lịch sử cứu độ, Ngài đã kêu gọi Abraham.

- Khởi sự cuộc giải phóng dân Do Thái, Ngài kêu gọi Môsê.

- Mở màn thời Tân Ước, Ngài đã kêu gọi Maria.

- Khai mạc sứ vụ rao giảng Nước Trời, Ngài kêu gọi các môn đệ v.v.

Tóm lại, thời Cựu Ước vẫn thế, thời Tân Ước vẫn thế, và thời Giáo Hội cũng vẫn thế: Thiên Chúa luôn muốn kêu gọi con người hợp tác với Ngài trong công trình cứu độ.

Thánh Augustinô đã suy gẫm rất nhiều về điều này, và Ngài đã viết: *"Khi tạo dựng con, Chúa không cần hỏi ý con. Khi muốn*

thánh hóa con, Chúa cần sự hợp tác của con".

CHÚA GỌI, CON NGƯỜI ĐỨNG LÊN

Tháng 3.1998, Đức Cha GB Phạm Minh Mẫn, GM phó GP Mỹ Tho, được Tòa Thánh bổ nhiệm làm Tổng GM TGP Saigon. Từ Lyon nước Pháp, nữ tu Marie Claude Faure, cựu Tổng quyền Dòng Chúa Quan Phòng Portieux, đã gửi đến Đức cha những lời khích lệ như sau:

Chúa cần một người cha cho dân Ngài. Ngài đã chọn một cụ già. Thế là Abraham đứng lên...

Ngài cần một người phát ngôn. Ngài đã chọn một kẻ nhút nhát nói năng ngọng nghịu. Thế là Môsê đứng lên...

Ngài cần một lãnh tụ dẫn dắt dân Ngài. Ngài đã chọn kẻ nhỏ nhất, yếu nhất. Thế là Đavít đứng lên...

Ngài cần một tảng đá để đặt nền cho tòa nhà. Ngài đã chọn một người chổi thầy. Thế là Phêrô đứng lên...

Ngài cần một gương mặt để nói cho người ta biết tình thương của Ngài. Ngài đã chọn một cô điếm. Đó là Maria Mađalêna.

Ngài cần một nhân chứng để hô to sứ điệp của Ngài. Ngài đã chọn một kẻ bách hại đạo. Đó là Phaolô thành Tarsô...

Ngài cần ai đó để tập họp dân Ngài và để Ngài đến với những kẻ khác. Ngài đã chọn Đức Cha: dù Đức Cha run sợ, Đức Cha sẽ có thể không đứng lên sao?

"HÃY ĐẾN MÀ XEM"

Đức Giêsu nói với Anrê và Gioan "Hãy đến mà xem".

Ý của Đức Giêsu là muốn gọi họ làm môn đệ. Nhưng Ngài chưa nói rõ ý đó ra, Ngài chỉ mời họ *đến* và *xem*.

- Phải *đến*, đến gần Đức Giêsu thì mới hiểu Ngài, rồi mới có thể làm môn đệ Ngài. Không thể tưởng tượng nổi kiểu môn đệ gì mà ở xa Thầy, không thường xuyên đến gần Thầy.

- Rồi phải *xem* nữa. Môn đệ không chỉ nghe Thầy dạy, mà còn phải xem cách Thầy sống để sống theo. Không thể chấp nhận kiểu môn đệ mà không sống theo gương Thầy.

Câu Tin Mừng này nhắc ta phải thường xuyên *đến gần* Đức Giêsu bằng những lúc cầu

nguyện, và phải chăm chỉ *xem* Đức Giêsu bằng việc nguyện gắm.

Anrê cũng giới thiệu Phêrô, em mình cho Đức Giêsu: "*Chúng tôi đã gặp Đấng Mê-si-a*" (Ga 1, 41). Rồi dẫn em mình đến gặp Đức Giêsu.

Dường như mỗi lần Tin mừng Gioan đề cập đến Anrê, thì liền sau đó, Anrê lại dẫn một ai đó đến với Đức Giêsu. Anrê đã dẫn cậu bé có "*năm chiếc bánh và hai con cá*" giới thiệu với Đức Giêsu. Để rồi sau khi cầu nguyện tạ ơn, Người đã biến bữa ăn trưa của cậu bé trở nên bữa ăn tập thể nuôi sống hơn năm ngàn người. Lần thứ ba, lúc Đức Giêsu vào Giêrusalem lần cuối. Có mấy người Hy Lạp đến xin gặp Người. Cũng chính Anrê là người đã giới thiệu họ với Đức Giêsu.

Vậy bài học của Anrê là hãy giới thiệu cho mọi người đến với Đức Giêsu. Đó là con đường rao giảng từ người này đến người kia, từng người một. Đức Giêsu rất cần những người giàu tình bạn chân thành, những bước chân mang dấu vết của thân thiện, những lời nói luôn chứa đầy nhiệt huyết, những chứng nhân ra đi kể câu chuyện: "*Chúng tôi đã gặp Đấng Mê-si-a*".

CHÚA NHẬT III THƯỜNG NIÊN, NĂM B

TIẾNG CHÚA KÊU GỌI

Người ta thường hiểu "tiếng Chúa kêu gọi" theo nghĩa hẹp, đó là Chúa gọi một người nào đó từ bỏ thế gian đi tu làm việc tông đồ cho Chúa trong cương vị của một Linh mục, hay một Tu sĩ. Hiểu rộng thêm một chút thì "Tiếng Chúa kêu gọi" cũng có thể là ý Chúa có liên quan đến cuộc sống của mình, hoặc là đi tu, hoặc có gia đình. Nhưng hiểu như thế vẫn còn hẹp nghĩa lắm. Không phải là Chúa chỉ gọi chúng ta đi tu hoặc có gia đình, mà tiếng Chúa còn vang lên kêu gọi chúng ta rất nhiều lần trong cuộc đời.

. Có khi là trong một lần chúng ta sốt sắng cầu nguyện.

. Có khi trong lúc ta đọc một đoạn Tin Mừng, nghe một bài giảng.

. Và rất nhiều khi Chúa nói với ta qua những biến cố cuộc đời, nhất là những biến cố buồn, như bệnh tật, thất bại, khổ sở, không được vừa ý.

Chúa vẫn còn nói, còn gọi. Nhưng có người thì nghe, có người thì không nghe; có người làm theo, có người bỏ qua.

CHÚA CẦN ĐẾN CON NGƯỜI

Thiên Chúa là Đấng quyền phép vô cùng, cho nên muốn làm bất cứ điều gì thì Ngài cũng làm được, làm cách dễ dàng, làm cách nhanh gọn, không cần vật liệu và cũng không cần ai giúp đỡ. Việc dựng nên

trời đất muôn vật đã chứng minh điều này.

Tuy nhiên, trong việc cứu độ thì Ngài lại cần đến con người: Lịch sử cứu độ thời Cựu Ước bắt đầu bằng việc Thiên Chúa kêu gọi ông Abraham; lịch sử cứu độ thời Tân Ước, như bài Tin Mừng hôm nay tường thuật, bắt đầu bằng việc Chúa kêu gọi 4 môn đệ đầu tiên.

Công trình tạo dựng của Chúa đã hoàn tất. Nhưng công trình cứu độ vẫn còn phải tiếp tục, vì ngày nay còn rất nhiều người chưa được cứu độ. Như thế,

Chúa vẫn còn cần con người. Vì vậy Chúa tiếp tục kêu gọi, và cần có những người đáp lại lời kêu gọi đó để cộng tác vào công cuộc cứu độ của Chúa.

Công trình cứu độ những người trong nước tôi, trong xóm tôi cũng còn phải tiếp tục. Nếu không có ai đáp lại lời kêu gọi của Chúa thì công trình ấy phải đình trệ.

"HÃY SÁM HỐI"

Đức Giêsu bắt đầu sứ vụ bằng lời kêu gọi "Hãy sám hối". Lời này được gửi đến ai? Dĩ nhiên là gửi đến những người tội lỗi trước tiên. Nhưng cũng gửi đến tất cả mọi người nữa, kể cả những người tốt lành.

Nhìn lại cuộc đời Đức Giêsu, chúng ta thấy Ngài gặp rắc rối với người tội lỗi thì ít nhưng với người tốt lành thì nhiều hơn. Tại sao vậy? Thưa vì kêu gọi người tội lỗi sám hối thì dễ, vì họ biết mình tội lỗi; còn kêu người tốt lành sám hối thì rất khó, bởi họ không thấy có gì cần sám hối. Cũng như bảo một người bệnh đi bác sĩ thì dễ hơn bảo một người nghĩ rằng mình không có bệnh.

Bởi thế, để đáp lại lời kêu gọi sám hối, trước hết ta phải thấy không hài lòng với chính mình và kể đó phải mong muốn cho

mình được tốt hơn. Phải ý thức có một cái gì đó sai lạc hoặc ít ra là còn thiếu. Cảm nghiệm sám hối bắt đầu với sự nhận biết rằng mình chưa là điều mình phải là.

Tiếp đến, sám hối còn đòi phải có can đảm: can đảm không tự lừa dối mình nữa, và can đảm đối diện với thực tại phũ phàng của bản thân mình. Can đảm chấp nhận tội lỗi của mình và can đảm thay đổi. Sự can đảm này rất cần thiết, bởi vì con người thường thích đi trên những đường xưa lối cũ, con người thường đã lún sâu trong những thói quen đã ăn sâu, cho nên thay đổi rất là khó.

Có người xem sám hối là một việc cực nhọc, tiêu cực và buồn thảm, bởi vì họ nghĩ rằng sám hối chỉ là cảm thấy mình tội lỗi và cố gắng làm việc đền tội. Thực ra sám hối là việc rất tích cực: đành rằng một mặt phải ý thức mình tội lỗi, nhưng mặt khác người sám hối cũng ý thức mình có khả năng làm điều tốt. Như thế, sám hối là có một cái nhìn mới, tiến bước theo một hướng mới, đặt cho đời mình những mục tiêu mới. Nếu hiểu được như thế thì sám hối trở thành một sức mạnh khuyến khích và luôn dẫn chúng ta tới niềm vui (theo Flor McCarthy).

CHÚA NHẬT IV THƯỜNG NIÊN, NĂM B

BỆNH TẬT: Bài Tin Mừng hôm nay thuật chuyện Đức Giêsu chữa khỏi một người bệnh. Chúng ta hãy suy nghĩ đôi điều về vấn đề bệnh tật và chữa bệnh.

Trong vấn đề này có một sự chuyển biến từ chỗ mù mờ đến chỗ càng ngày càng sáng tỏ hơn nhờ ánh sáng mạc khải soi chiếu:

- Các dân quanh Israel xưa coi bệnh tật là hình phạt của thần linh trừng trị một sự xâm phạm đến các Ngài. Vì thế, để khỏi bệnh, họ luôn luôn kêu cầu đến thần linh. Việc chữa bệnh không phải là việc của thầy thuốc mà là việc của các đạo sĩ.

- Dân Israel xưa cũng coi bệnh tật là hậu quả của tội lỗi. Vì người ta phạm tội nên Chúa phạt cho mang bệnh. Muốn khỏi bệnh thì phải xin Chúa tha tội.

- Nhưng dần dà người ta thấy có những người hoàn toàn vô tội lại đạo đức mà phải bệnh tật. Cho nên người ta thấy được những ý nghĩa khác của bệnh tật: đó là việc Chúa thử thách lòng trung tín của loài người, hay đó còn là dịp cho người ta chịu khổ mà đền tội cho kẻ khác. Truyện ông Gióp là một

bằng chứng rõ ràng nhất về những tư tưởng này.

- Đến thời Đức Giêsu, Ngài mạc khải thêm một ý nghĩa nữa cho việc chữa bệnh. Trong khi đi rao giảng ơn cứu độ, Đức Giêsu đã chữa lành rất nhiều bệnh tật, và Ngài coi việc chữa bệnh là một dấu chỉ rằng ơn cứu rỗi đã đến. Bởi lẽ ơn cứu rỗi là ơn giải phóng người ta khỏi mọi sự dữ như tội lỗi, nô lệ, đau khổ, tật bệnh... Ơn cứu rỗi muốn giải phóng con người khỏi tất cả những sự dữ đó. Nhưng trong số những sự dữ đó, tật bệnh là cái dễ thấy nhất và việc chữa bệnh là một bằng chứng rõ ràng nhất, cho nên Đức Giêsu đã chữa bệnh để làm dấu chỉ cho thấy ơn cứu rỗi đã đến.

Như vậy, đối với Đức Giêsu, chữa bệnh không phải là một điều dị đoan, chữa bệnh cũng không phải là mục đích duy nhất và tối hậu của hoạt động cứu rỗi. Chữa bệnh chỉ là một dấu chỉ, là một tiếng kêu mời người ta tiến đến đức tin. Chính vì thế mà mặc dù Đức Giêsu đã chữa bệnh rất nhiều nhưng không phải là chữa tất cả các người bệnh thời đó. Ngài chỉ chữa bệnh để làm cho người ta tin

hơn và nhờ tin mà được cứu rỗi. Ngày nay cũng thế, có nhiều phép lạ chữa bệnh xảy ra ở Lộ Đức, ở Fatima, ở nơi này nơi nọ. Nhưng đâu phải tất cả mọi người tới Lộ Đức, Fatima đều được chữa khỏi. Một số phép lạ thôi cũng đủ để cho mọi người tin tưởng hơn.

Có những kẻ rất thờ ơ với việc đạo, chỉ khi gặp bệnh tật, khổ đốn mới biết cầu nguyện nhưng lời cầu nguyện cũng chỉ là xin cho tai qua nạn khỏi. Rồi khi tai đã qua nạn đã khỏi thì lại trở về với nếp sống nguội lạnh.

Có những người khác gặp bệnh tật tai ương đã hết sức sốt sắng cầu nguyện xin Chúa giúp. Nhưng cầu nguyện nhiều mà chưa được ơn thì đâm ra ngã lòng, mất đức tin.

Đó là những người có một đức tin còn ở một trình độ hết sức thấp kém: tin vì một quyền lợi vật chất chứ không phải tin vì yêu. Tin để được ơn chứ không phải tin mà phó thác cả cuộc đời cho Chúa dù khi vui dù lúc buồn, dù khi giàu hay khi nghèo, dù khi mạnh hay khi đau yếu.

Đức tin trưởng thành phải là Đức tin ở trình độ của ông Gióp. Gióp đã thốt lên trong cơn khổ khổ cùng cực: "Chúng ta biết nhận điều lành nơi Thiên Chúa,

sao lại không biết nhận sự khổ sở Chúa gởi đến?".

Chúng ta hãy cầu nguyện để tất cả mọi sự dù là sướng dù là khổ đều làm cho đức tin của chúng ta càng vững mạnh hơn. Bởi vì ơn cứu rỗi chính là cái đức tin vững mạnh ấy, đúng như lời Chúa đã nói "Ai tin thì sẽ được rỗi" vậy.

DỊ ĐOAN: Theo nghĩa chữ, "đoan" là đầu mối, "dị" là kỳ lạ. Tin "dị đoan" là tin vào những việc mà liên hệ giữa chúng với nhau kỳ lạ, không hợp lý; hay nói cách khác, không có liên hệ nhân quả với nhau rõ ràng. Thí dụ: chữa bệnh không bằng y khoa mà bằng bùa ngải, thần chú; tìm hiểu sự việc không bằng trí óc, phán đoán mà bằng bói toán v.v.

Đạo Công giáo bài bác những chuyện dị đoan vì dị đoan vừa ngược với lý trí vừa nghịch với đức tin. Là tín hữu của Chúa, một mặt chúng ta phải biết sử dụng những khả năng Chúa ban để giải quyết những việc khó khăn xảy đến trong đời mình, và mặt khác hãy biết phó thác cuộc đời cho Chúa dẫn dắt. Đừng vì yếu đức tin mà chạy theo những việc mê tín dị đoan khi gặp phải chuyện khó khăn.

HỌC HỎI LINH ĐẠO**Bài 25****TÌM HIỂU TÔNG CHIỂU
DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG***(Tiếp theo)***Lm. G. Tạ Huy Hoàng****Dẫn vào**

Tại *The Adora Dynasty* tối ngày 09-12-2017 vừa qua, ca đoàn của Giới Doanh Nhân Công Giáo TGP. Sài Gòn-TP. HCM – trong tâm tình Mùa Vọng và hướng đến ngày Đại lễ Mừng Chúa Giáng Sinh – đã tổ chức Đêm nhạc “Nối Kết Yêu Thương”.¹

Yêu thương nối kết để trông chờ Chúa đến; xin Chúa hãy đến hãy đến để nối kết chúng ta trong yêu thương. Đây Mùa Trông Đợi. Đây Mùa Giáng Sinh.

Bầu khí đêm về lành lạnh của Mùa Vọng-Mùa Giáng Sinh mỗi độ đông sang – như đã rất quen với những ai ở xứ hàn đới, ôn đới, hay chỉ phơn phớt mát tại những nơi khác, thậm chí vẫn nong nóng ở đó đây của miền nhiệt đới, xích đới – cứ theo lời trích từ sách

¹ Đêm nhạc “Nối Kết Yêu Thương” gồm các nhạc phẩm: (1) *I will follow Him* (Nhạc: Franck Pourcel, Lời: Norman Gimbel, Nguyễn Hà) (Ca đoàn DNCG và Ca đoàn Seraphim); (2) *Mùa Trông Đợi* (Nhạc: Didier Rimaud, Lời: J. Bình) (Ca đoàn DNCG, Linh xướng: Lan Hạnh); (3) *What Child is this?* (William Chatterton Dix) (Nhóm Đa Linh); (4) *Joy to the World* (Nhạc: Lowell Mason, Lời: Isaac Watts) (Tốp Đồng ca Các Nữ Doanh Nhân Duyên Dáng); (5) *Ave Maria* (Nhạc: Franz Schubert, Lời: Adam Storck) (Saigon Orchestra); (6) *Happy birthday, Jesus* (Nguyễn Hà); (7) *The first Noel* và *Frosty the snowman* (William Sandys, Davies Gilbert) (Ca đoàn DNCG); (8) *Jingle bell* và *We wish you a merry Christmas* (Nguyễn Hà) (Ca đoàn Seraphim)

Ngôn sứ I-sai-a, sẽ luôn luôn nhắc nhở mọi người chúng ta nghĩ đến “tiếng kêu trong sa mạc, hãy dọn đường cho Đức Chúa đến” (x. *Ga* 1,19-23).

Theo đó, việc dọn đường cho Chúa đến đòi buộc chúng ta phải lấp cho đầy những thung lũng, bạt xuống những núi đồi, uốn thẳng và san bằng những quanh co gập ghềnh... để “giữa rừng sâu hiu quạnh khơi rộng lối Chúa đi”.² Việc dọn đường cho Chúa đến cũng tất yếu mời gọi một việc rất cần là: dọn lòng lãnh nhận Bí tích Hòa Giải để tái lập mối giao hòa, để nối kết yêu thương.

Vâng, Bí tích Hòa Giải có thể giúp con người “chạm đến sự vĩ đại của lòng Chúa xót thương”.³ Vì thế, các vị giải tội hãy dọn đường cho Chúa đến bằng cách trở nên dấu chỉ của lòng thương xót;⁴ các vị giải tội cũng hãy là những hồi nhân,⁵ hãy là những tôi tớ trung tín của lòng Chúa thương xót.⁶

Bốn lần sử dụng từ *mercy*

1. APV 17,14

- *Let us place the Sacrament of Reconciliation at the centre once more in such a way that it will enable people to touch the grandeur of God's **mercy** with their own hands.* (APV 17,14)
- *Avec conviction, remettons au centre le sacrement de la Réconciliation, puisqu'il donne à toucher de nos mains la grandeur de la **miséricorde**.* (APV 17,14)
- Một lần nữa chúng ta hãy đặt Bí tích Hòa Giải vào trung tâm sao cho bí tích này giúp con người bằng đôi tay của mình có thể chạm đến sự vĩ đại của **lòng** Chúa **xót thương**. (APV 17,14)

2. APV 17,16

---

² Ca từ của bài “Có tiếng kêu” (Lm. Kim Long).

³ APV 17,14.

⁴ X. APV 17,16.

⁵ X. APV 17,18.

⁶ X. APV 17,21.

- *I will never tire of insisting that confessors be authentic signs of the Father's **mercy**.* (APV 17,16)
- *Je ne me lasserai jamais d'insister pour que les con-fesseurs soient un véritable signe de la **miséricorde** du Père.* (APV 17,16)
- Tôi sẽ không bao giờ nhàm chán để nhấn mạnh rằng các vị giải tội hãy là dấu chỉ xác thực cho **lòng thương xót** của Chúa Cha. (APV 17,16)

3. APV 17,18

- *We become good confessors when, above all, we allow ourselves to be penitents in search of his **mercy**.* (APV 17,18)
- *On le devient en se faisant d'abord pénitent en quête de **pardon**.* (APV 17,18)
- Chúng ta trở thành những vị giải tội tốt lành khi tiên vàn để cho mình làm những hối nhân tìm kiếm **lòng thương xót** của Ngài. (APV 17,18)

4. APV 17,21

- *None of us wields power over this Sacrament; rather, we are faithful servants of God's **mercy** through it.* (APV 17,21)
- *Nul d'entre nous n'est maître du sacrement, mais un serviteur fidèle du **pardon** de Dieu.* (APV 17,21)
- Không ai trong chúng ta sở đắc quyền lực trên Bí tích Hoà Giải; mà đúng ra, chúng ta là những tôi tớ trung tín của **lòng** Chúa **thương xót** nhờ vào bí tích này. (APV 17,21)

Để kết

Một trong nhiều tác phẩm trình bày của Ca đoàn Doanh Nhân Công Giáo TGP. Sài Gòn-TP. HCM tối hôm ấy là nhạc phẩm *Xin Chúa đến* của Didier Rimaud, với phần lời bằng tiếng Việt của Linh mục nhạc sư Kim Long. Nhạc phẩm cầu xin Chúa hãy mau mau đến này – cả giai điệu đẹp lẫn ca từ hay – đã luôn luôn và đang đặc biệt nhắc nhở tất cả chúng ta hãy sẵn sàng dọn đường cho Chúa đến.

Và Chúa đã đến. Thiên Chúa đã làm người và ở cùng chúng ta; Đấng Em-ma-nu-en đã đến để nối kết Đất Trời, nối kết tình nhân loại.

Vì thế, việc “nối kết yêu thương” tại khắp nơi và trong mọi thời đại vẫn đang mời gọi chúng ta, với tính đòi buộc tất nhiên, hãy mở lòng thật quảng đại để yêu thương và kết nối, mở rộng tâm trí hạn hẹp của chúng ta để hướng đến các vùng ngoại biên mênh mông của Tin Mừng.

Vậy một lần nữa, tất cả “... chúng ta hãy đặt Bí tích Hòa Giải vào trung tâm sao cho bí tích này giúp con người bằng đôi tay của mình có thể chạm đến sự vĩ đại của lòng Chúa xót thương (APV 17,14)”; và lại, “Không ai trong chúng ta sở đắc quyền lực trên Bí tích Hòa Giải; mà đúng ra, chúng ta là những tội tử trung tín của lòng Chúa thương xót nhờ vào bí tích này (APV 17,21)”.

Theo đó, nhân loại hết thảy hãy là những hồi nhân, kể cả vị thừa tác viên của bí tích; tất cả đều cần đến lòng Chúa xót thương: “Tôi sẽ không bao giờ nhàm chán để nhấn mạnh rằng các vị giải tội hãy là dấu chỉ xác thực cho lòng thương xót của Chúa Cha (APV 17,16)”. Bởi lẽ, để trở thành những vị giải tội tốt lành thì tiên vàn các thừa tác viên của bí tích cũng hãy để cho chính mình sống thật đầy đủ, sắm thật tròn vai của những hồi nhân đích thực trong việc dọn đường cho Chúa đến; trong đó, phải luôn biết tri ân cảm tạ vì ơn trọng đại là mình được Chúa thứ tha, và biết không ngừng đón nhận ơn cứu độ trong nỗ lực “tìm kiếm lòng thương xót của Ngài (APV 17,18)”.

11-12-2017

GTHH

Tài liệu Học tập Lòng Chúa Thương Xót rất mong sự đóng góp về bài vở và sự giúp đỡ của các nhà hảo tâm. Mọi thư từ, bài vở xin vui lòng gửi trước ngày 15 hàng tháng theo địa chỉ email: longthuonxotgp@yahoo.com

Xin dùng chữ Unicode

THỰC THI LÒNG THƯƠNG XÓT

HÀNH TRÌNH CƠ-RƠI

Lm.Mart. Hoàng - Xuân Lộc
Và BPV HH.LCTX hạt Phương Lâm

Hiệp Hội Lòng Chúa Thương Xót giáo hạt Phương Lâm thuộc giáo phận Xuân Lộc, đã có chuyến bác ái đến với các anh chị em vùng dân tộc Cơ Rơi – Kontum.

Từ ngày 15-17/11/2017, khởi hành lúc 18g tại Phương Lâm, với 35 hội viên đại diện cho các hội viên trong giáo hạt, cùng với Ban Phục Vụ, tất cả vui mừng lên đường trong niềm hy vọng sẽ đạt được mục đích là đến tận nơi anh chị em dân tộc nghèo khó, bệnh tật và hướng về Đức Mẹ Măng Đen – Kontum.

Đọc theo quốc lộ 20 đến Linh Khương – Lâm Đồng, hướng về huyện Sa Thầy chạy dài hơn 50 km đường gập ghềnh, khúc khuỷu, có những lúc dường như nghĩ đến việc phải trở lại điểm xuất phát, nhưng lòng quảng đại và tinh thần bác ái vẫn rạng rỡ trên khuôn mặt của đoàn người. Vì thế, mãi tới 14g30' ngày hôm sau, đoàn đã đáp bến giáo xứ Cơ Rơi nhưng tiếc thay, công trình làm đường đang dở dang nên chỉ vị trưởng đoàn, cùng vài người nữa hiện diện với cộng đoàn dân tộc sở tại.

Với những phần quà: 10 tấn gạo, 200 thùng mì và 120 thùng quần áo mới, được chính tay cha xứ, thầy xứ, ban hành giáo và chúng tôi trao gửi đến quý anh chị em dân tộc công giáo và không công giáo. Niềm vui rạng rỡ trên khuôn mặt của những người trao quà cũng như những người nhận quà, tuy món quà đơn giản, nhưng chất chứa nhiều trái tim quảng đại và đầy lòng vui sướng. Khi đã trao quà xong, lòng chúng tôi vui mừng biết dường nào, một điều gì đó linh thiêng khó tả, quên đi mệt nhọc của đường xa, quên đi những vất vả dọc đường, quên đi chính nơi hiện đại, đầy đủ tiện nghi nơi nhà mình, mà lúc này chỉ nhìn và nghĩ đến những anh chị em đáng thương và cần được chia sẻ. Quả thật, họ không chỉ vui vì nhận được món quà chúng tôi trao gửi, mà họ vui thật sự khi họ

được đón tiếp chính chúng tôi. Chúng ta là anh em một nhà, cùng một cha trên trời, không có khoảng cách xa lạ, không có màu da phân biệt, không có hoàn cảnh ngăn cản.

Những con người anh chị em Cơ Rơi thật đơn sơ, hồn nhiên. Ở nơi họ toát lên sự chân thành. Gặp được họ, chúng tôi như được trở về với cội nguồn tình yêu: tình yêu chân thành, tình yêu hy sinh, tình yêu đón nhận. Họ không dạy chúng tôi những kiến thức về tình yêu, nhưng họ như người thầy dạy chúng tôi bằng ngôn ngữ tình yêu không lời qua một con tim yêu thương chân thành. Ấp ủ những kỉ niệm ngắn ngủi xảy đến, nhưng có lẽ những kỉ niệm này sẽ đi với chúng tôi mãi trong cuộc sống. Chúng tôi thể hiện lòng thương xót qua bài học nhìn nhau cười và nghĩ đến nhau.

Chúng tôi tạm biệt dân làng giáo xứ Cơ Rơi để tiếp tục hành trình lên Đức Mẹ Măng Đen, gặp được Mẹ thì chắc chắn sẽ gặp được Chúa. Gặp được Chúa thì lòng đầy an bình và đầy ơn sủng. Chỉ ít phút vì trời đã về tối, đoàn con quây quần bên Mẹ như thể tìm được nguồn suối nước trong, được ngập lặn bên Mẹ, mọi người đều vui mừng. Ai cũng tranh thủ thời gian để có những tâm sự riêng với Mẹ về chuyến đi bác ái đang diễn ra, về hoàn cảnh sống của gia đình, của vợ - chồng - con cái, của những người thân yêu và của chính mỗi người.

Chiêm ngắm Mẹ, nhìn đến anh chị em dân tộc nghèo khổ, rồi nhìn lại chính mình. Chúng tôi thấy mình thật hạnh phúc biết dường nào. Bàn tay Mẹ không còn, nhưng thay vào đó là bàn tay của mỗi chúng ta. Mẹ vẫn đứng đó nhưng mẹ luôn luôn đồng hành với mỗi chúng ta trên mọi nẻo đường đến với tha nhân. Anh chị em nghèo khổ vẫn còn đó, chỉ thiếu những bước chân quảng đại thật dài, thật khỏe để cùng nhịp bước với họ tiến về nơi bình an và đầy hoan lạc.

Từ tha nhân đến với Mẹ, rồi từ Mẹ đến với tha nhân, chúng tôi tiếp tục đến Cô Nhi Viện Vinh Sơn 4 (Dak - Rova Kontum) và Cô Nhi Viện Vinh Sơn 6 để trao những phần quà còn lại, 2 tấn gạo, 400 thùng mì và nhiều bánh kẹo khác. Mặc dù trời đã gần về đêm (21g) nhưng những người lớn và các em nhỏ trong Cô Nhi Viện vẫn thao thức chờ đợi chúng tôi. Họ đón chúng tôi bằng những tràng vỗ tay vang lên, cùng với nụ cười đơn sơ trên khuôn mặt.

Ngay sau đó (22g), chúng tôi lên đường trở về nhà, đến 14g30', ngày 17.11.2017, đoàn đã về đến nhà an toàn. Mọi người tuy thẫm mệt vì đường xa và khó khăn, vì miếng ăn và giấc ngủ không tròn nhưng lúc này đọng lại trong mỗi người là niềm vui và những kỉ niệm khó quên.

Sau những ngày mang trong mình thao thức đến với vùng tây nguyên, từ lúc phát động chương trình đến khi hoàn thành, chúng tôi không chỉ kêu gọi những tấm lòng hảo tâm, mà điều quan trọng là chúng tôi liên li cầu nguyện, hướng về những anh chị em đó. Dù trong hoàn cảnh nào, chúng ta vẫn học được nơi nhau những bài học bổ ích cho cuộc sống; chúng ta vẫn có gì đó để trao cho nhau; chúng ta vẫn có những kỉ niệm khó phai,... chính tình yêu và lòng thương xót của Thiên Chúa là động lực, là đích điểm để mọi người chúng ta hy vọng và hướng tới.

Nào anh chị em, chúng ta hãy lên đường, lên đường đến với tha nhân để gặp nhau trong nụ cười thân ái; lên đường đến với Đức Kitô để vào hưởng nước trời.

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

THÁNG 1.2018

CẦU CHO NHỮNG TÔN GIÁO THIỂU SỐ TẠI CHÂU Á

Xin cho các Kitô hữu cũng như các tôn giáo thiểu số tại châu Á được hoàn toàn tự do sống niềm tin của mình trong các nước Á châu.

TIN TỨC – SINH HOẠT

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 1/2018 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHÂN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ: Số 1, Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót)

- Ngày 05/01/2018; Chủ Tế: **LM Giuse Nguyễn Phát Tài**, Chánh xứ Tân Thông, GP Phú Cường.

- Ngày 12/01/2018; Chủ Tế **LM Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Chánh xứ Chợ Đũi, Tổng Linh hướng CĐ.LCTX Tgp Sài Gòn.

- Ngày 19/01/2018; Chủ Tế: **LM Giacôbê Phạm Văn Phương**, OP, Chánh xứ Mân Côi, hạt Gò Vấp.

- Ngày 26/01/2018; Chủ Tế: **LM Giuse Đào Nguyên Vũ**, SJ, LM Thừa Sai Lòng Thương Xót.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA:** Nhà thờ Vinh Sơn 3 (154/333 Phạm văn Hai, P. 3, Q. Tân Bình), lúc 16g00, ngày 03/01 (thứ Tư đầu tháng). Chủ tế: **LM Giuse Nguyễn Minh Khôi**, Linh hướng CĐ.LCTX hạt Chí Hòa.

- **HẠT HÓC MÔN:** Nhà Thờ Bùi Môn (4/2, Ấp Tân Tiến, xã Xuân Thới Đông, huyện Hóc Môn), lúc 15g, ngày 06/01 (Thứ bảy đầu tháng). Chủ Tế: **LM Phêrô Nguyễn Ngọc Vượng**, Linh hướng CĐ.LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà Thờ Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, P.14, Q.3, TP.HCM), lúc 17g, ngày 04/01 (Thứ Năm ĐT). Chủ Tế: **LM FX Nguyễn Ngọc Thu**, Linh hướng CĐ.LCTX hạt Tân Định.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú), lúc 15g00, ngày 02/01 (thứ Ba đầu tháng). Chủ tế: **LM Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐ.LCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT XÓM MỚI: Nhà Thờ Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp** (730/29, Lê Đức Thọ, P.15, Q.Gò Vấp), lúc 15g00, ngày 03/01/2018 (Thứ Tư đầu tháng). Chủ Tế: **LM Giuse Nguyễn Văn Thanh**, Chánh Xứ Đức Mẹ HCG, hạt Xóm Mới.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn sùng Lòng Chúa Thương Xót.

ÂN NHÂN THÁNG 11/2017 CỦA CĐLCTX TGP SÀI GÒN

DANH SÁCH XIN BẰNG ÂN NHÂN:

HẠT XÓM MỚI:

01. Lh.Maria Nguyễn Thị Hà, Giáo xứ Bắc Dũng.
02. Phêrô Nguyễn Hải Khánh, Giáo xứ Bắc Dũng.
03. Phêrô Trần Đình Trung, Giáo xứ Bắc Dũng.
04. Maria Vũ Thị Hoàng, Giáo xứ Bắc Dũng.
05. Maria Vũ Thị Lệ, Giáo xứ Bắc Dũng.
06. Micae Nguyễn Duy Quang, Giáo xứ Bắc Dũng.
07. Têrêsa Nguyễn Vũ Thanh Thủy, Giáo xứ Bắc Dũng.
08. Maria Trần Thị Thùy Dung, Giáo xứ Bắc Dũng.
09. Maria Trần Lê Hoàng Dung, Giáo xứ Bắc Dũng.
10. Anna Hoàng Thị Tâm, Giáo xứ Lạng Sơn.

ÂN NHÂN ĐÓNG GÓP QUỸ PHÁT TRIỂN CĐLCTX TGP SÀI GÒN:

1. Ban chấp hành CĐLCTX hạt Tân Định: 1.000.000đ

ÂN NHÂN GIÚP "Quỹ hỗ trợ Bữa ăn Thiếu nhi học Giáo lý Giáo điểm An Thới Đông":

1. CĐLCTX Gx Lam Sơn, hạt Xóm Mới: 600.000đ
2. CĐLCTX Gx Thạch Đà, hạt Xóm Mới: 500.000đ
3. CĐLCTX Gx Lạng Sơn, hạt Xóm Mới: 500.000đ

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CĐLCTX Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn quý Đoàn viên và quý Ân nhân. Nguyện xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG

NÊN THÁNH QUA NHỮNG VIỆC LÀM MỖI NGÀY

Thứ Sáu, ngày 01.12.2017, ngày đầu của tháng 12, Hiệp hội Lòng Chúa Thương Xót (HH.LCTX) GP Xuân Lộc tổ chức sinh hoạt định kỳ theo tháng, khởi đầu cho chuỗi sinh hoạt hấp dẫn và linh thánh.

Mới 11g30', đã có những nhóm từ giáo xứ Hòa Lâm thuộc giáo hạt Phương Lâm đáp chuyến xe 16 chỗ xuống giáo xứ Kẽ Sắt thuộc giáo hạt Hồ Nai (Gx. Kẽ Sắt được xem như là trung tâm kính LCTX trong sinh hoạt định kỳ này), sau đó, lần lượt những chuyến xe khác với số lượng người mỗi lúc một nhiều hơn. Mọi người trải qua đường xa gần 100 kilomet giữa trưa nóng bức, nhưng vẫn rộn ràng với lời ca tiếng hát râm ran, với tiếng cười nói vui tươi. Phải chăng lòng sùng kính LCTX của Chúa đã thôi thúc và đem lại sự hy sinh quảng đại này?

Khởi đầu cho chương trình là giờ kính kính LCTX được giáo hạt Phương Lâm phụ trách trong bầu khí trang nghiêm. Mọi người tham dự vẫn cảm nhận được ơn thiêng đổ xuống và thôi thúc họ sống tin thác vào Chúa mạnh mẽ hơn, can đảm hơn. Kế đó là vài lời chia sẻ, giải đáp thắc mắc của cha Giuse, đặc trách HH.LCTX GP về những vấn đề được viết trong cuốn tài liệu **hướng dẫn tổ chức và sinh hoạt HH.LCTX GPXL**, bên cạnh đó còn có những vấn đề phát sinh trong sinh hoạt đạo đức thường ngày. Mọi người an tâm hơn về cách sử dụng và áp dụng những điều đã được ấn bản.

Trong bầu khí chuẩn bị bước vào mùa Vọng, mùa của niềm vui và hy vọng, mùa của sám hối và đợi chờ ngày Chúa quang lâm, cha Giuse - đặc trách đã hướng dẫn cộng đoàn theo lời chủ chăn và định hướng cho mọi người sống đúng tâm tình mùa Vọng, hầu đem lại kết quả tốt nhất, để khi mùa Vọng đến và qua, sẽ còn đọng lại nơi lòng mỗi người chất thánh của Thiên Chúa. Sau mùa Vọng đến mùa Giáng Sinh, chúng ta, những thành viên HH.LCTX không chỉ dừng lại ở biển cổ giáng sinh của Ngôi Lời, với những hang đá, với những trang trí điện đèn lấp lánh và những bữa tiệc linh đình, nhưng chúng ta còn phải đi bước xa hơn, đó là chuẩn bị tâm hồn

luôn sẵn sàng và tỉnh thức, đợi chờ Chúa đến lần thứ hai, ngày Chúa quang lâm. Đây mới là đích đến của mỗi chúng ta. Hãy trang hoàng tâm hồn và cách sống của chúng ta bằng những suy nghĩ tích cực, bằng việc làm tốt, bằng những cố gắng thi đua thể hiện lòng thương xót.

Đức Giám mục Giuse, Giám mục chính giáo phận Xuân Lộc cũng đã gặp gỡ cộng đoàn trước khi bắt đầu Thánh lễ. Ngài cũng thao thức từng con cái giáo phận, đặc biệt là hội viên LCTX hãy trở nên thánh. Nên thánh qua những công việc rất thường xảy ra ngay trong sinh hoạt đời sống mỗi người như: chăm sóc người già, neo đơn; đi thăm anh chị em di dân, lương dân, người nghèo; bằng những cử chỉ thân thiện, tận tình với những người xung quanh,... những hành động này khi thực hiện chỉ cần lòng vào đó lòng trân trọng và lòng mến chân thành. Những lời này cũng được ĐGM nhắc lại trong bài giảng Thánh lễ kính LCTX, hướng vào Thánh Tâm Chúa Giêsu - Đấng đã sống trọn vẹn những điều ấy và đã nêu gương cho chúng ta.

Thánh lễ được diễn ra trong trang nghiêm và thánh thiện. Đoàn con cái cảm nhận sự ấm lòng khi vị cha chung, hình ảnh Đức Kitô, đang hiện diện giữa cộng đoàn. Đó là dấu chỉ LCTX của Chúa cụ thể nơi mọi người và mỗi hội viên.

Cảm tạ Thiên Chúa, ngày khởi đầu cho những ngày sinh hoạt định kỳ vào mỗi thứ Sáu đầu mỗi tháng trong năm 2017-2018 tại Gx. Kẽ Sặt- Hồ Nai, chương trình diễn ra hết sức tốt đẹp. Chắc chắn với những ngày gặp gỡ và cảm nghiệm LCTX như thế này, mỗi ngày sẽ được nhiều người biết đến và tham dự cách đông đảo và tích cực hơn.

Nguyện xin LCTX của Chúa luôn mãi thể hiện thiết thực nơi những người hoàn toàn tín thác vào LCTX.

(Xin xem hình ở trang bìa)

Lm. Mart. Hoàng - Xuân Lộc.

CHƯƠNG TRÌNH

Thứ Sáu, ngày 05/01/2018

Tại Gx. Kẽ Sắt - Hồ Nai

- 13g30': Đón tiếp
- 14g00': Giờ kinh kính LTX
- 15g00': ĐGM Gp. Chia sẻ
- 16g00': Thánh lễ kính LTX
- Kết thúc.

BTC trân trọng kính mời quý Đức Cha, quý Cha, quý Tu sỹ và cộng đoàn tham dự.

HỌ ĐẠO LONG MỸ, GIÁO PHẬN VĨNH LONG: MỪNG BỔN MẠNG CHA SỞ VÀ 7 NĂM THÀNH LẬP LÒNG THƯƠNG XÓT

Nhân dịp mừng Lễ Thánh Phanxicô Xaviê – bổn mạng Cha Sở họ đạo Long Mỹ, và nhất là kỷ niệm 7 năm thành lập Lòng Thương Xót tại Long Mỹ, cộng đoàn dân Chúa Long Mỹ và cộng đoàn dân Chúa xa gần đã về với Long Mỹ trong dịp mừng này.

Những ngày gần đây, Cha Sở Phanxicô Xaviê cùng nhiều người khác đã rất bận rộn để lo cho ngày lễ hôm nay.

8g30, Cha Sở khai mạc chương trình mừng Lễ. Kèm theo đó là tiếng kèn khai mạc của các em trường dạy nghề do quý Cha Dòng Donbosco phụ trách.

Sau tiếng kèn là lời kinh Lòng Thương Xót Chúa thật sốt sắng của cộng đoàn cùng nguyện lên Chúa.

Kết thúc phần kinh nguyện, cộng đoàn cùng thưởng thức vũ khúc rao giảng Tin Mừng do quý dì Dòng Mến Thánh Giá Cái Mơn phụ trách.

Sau vũ khúc Rao Giảng Tin Mừng, sơ giỡ máy giới thiệu với cộng đoàn khuôn mặt thân thương của cha Andre Nguyễn Ngọc Dũng. Được biết, Cha Andre đến từ Dòng Chúa Cứu Thế Vĩnh Long (Mỹ Thuận).

Cha Dũng đến với cộng đoàn bằng lời cầu nguyện qua đoạn Tin Mừng thân quen: "*Tất cả những ai mang gánh nặng nề hãy đến cùng Tôi... anh em hãy mang lấy ách của Tôi và hãy học cùng Tôi...*"

Cha Andre mời cộng đoàn cùng nhau nhìn lại lòng thương xót của Chúa nhân dịp kỷ niệm 7 năm ngày lập Lòng Chúa Thương Xót tại xứ Long Mỹ. Cha Andre cũng mời gọi cộng đoàn cùng hướng đến mừng ngày bốn mạng của Cha Sở Phanxicô Xaviê.

Cha mời gọi cộng đoàn cùng nhìn lại thân phận của mỗi người và hướng lòng về Thiên Chúa... Cha kể lại hành trình Cha về Gierusalem..., mọi người quỳ gối để hôn chỗ Chúa Giêsu cất tiếng khóc chào đời... Cha mời gọi mọi người nhìn lại hình ảnh Chúa Giáng sinh để nhìn thấy Chúa Giêsu yêu thương con người vô hạn...

Cha mời gọi mọi người cùng nhìn lên Chúa. Ngài xuất hiện, đưa Thiên Chúa trên trời cao xuống gần gũi với con người... Chúng ta nghe Chúa Giêsu nói Cha ơi! Abba! Tâm hồn tràn ngập niềm vui. Tất cả nỗi khổ thất bại của cuộc đời chẳng là gì cả... Ngay như sợi tóc trên đầu các con được đếm sẵn, Cha đã biết tất cả. Chúa Giêsu xác tín điều đó và Chúa vẫn ngợi khen Thiên Chúa Cha.

Cha Andre nói, cộng đoàn hãy học theo gương Chúa Giêsu và cũng ngước mắt lên trời: "Lạy Cha, con ngợi khen Cha vì Cha đã mạc khải Mầu Nhiệm Nước Trời".

Cha mời cộng đoàn nhìn lại thân phận của mình và đừng tuyệt vọng. Cha nhắc đến cố nhạc sĩ họ Trịnh trong tâm tư của ông không tuyệt vọng: một người nằm xuống thấy bóng thiên đàng cuối trời thênh thang... ông đã nói: Tôi ơi đừng tuyệt vọng.

Muôn ngàn đời Chúa vẫn ngợi khen Cha!

Giờ chia sẻ của Cha Andre kết thúc bằng tràng pháo tay thật lớn.

Sau đó, cộng đoàn cùng đến với Hội Dòng Mến Thánh Giá Cái Mơn qua nhạc cảnh: "Người Samaria nhân hậu!".

Hoạt cảnh kết thúc, Cha Andre trở lại với cộng đoàn.

Cha mời cộng đoàn cùng nhìn lên khuôn mặt của Mẹ Teresa Calcutta để chia sẻ, bằng bố vết thương cho người nghèo, vì Mẹ thấy Chúa Giêsu đang hiện diện nơi người nghèo khổ. Sau đó, Cha Andre mời cộng đoàn cùng nhìn đến gương của Cha Thánh Phanxicô Xaviê.

10 giờ 00, cộng đoàn cùng hướng về phía tiền đường và cùng với ca đoàn trong bài "Đến với lòng Chúa xót thương" để đón đoàn đồng tế.

Chủ tế Thánh Lễ tạ ơn sáng hôm nay là Đức Ông Barnabê Nguyễn Văn Phương – Tổng Đại Diện Giáo Phận Vĩnh Long. Đồng tế với Đức Ông có quý Cha trong giáo phận và quý Cha khách.

Mở đầu Thánh Lễ, Đức Ông mời cộng đoàn cùng dâng Lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu và cùng tạ ơn Chúa. Trong 7 năm qua, với tình yêu và lòng thương xót của Chúa ban, không chỉ ở Long Mỹ mà của anh chị em từ phương xa đến cảm tạ lòng thương xót của Chúa. Anh chị em đã gieo lòng thương xót của Chúa với anh chị em của mình. Chúng ta cảm tạ Chúa và dâng Thánh Lễ này, xin Chúa cho chúng ta sống Lòng Thương Xót giữa những anh chị em... để Thánh Lễ được Thiên Chúa chấp nhận, chúng ta xin Chúa tha thứ những thiếu sót chúng ta làm mất lòng Chúa và anh chị em của mình.

Trong bài chia sẻ, dựa trên đoạn Tin Mừng: “Anh em hãy học cùng Ta vì Ta có lòng hiền lành và khiêm nhường”, Đức Ông mời cộng đoàn cùng nhìn lên Thiên Chúa là Tình Yêu.

Thiên Chúa là Tình Yêu, ai không yêu thương nhau thì không biết Thiên Chúa là Tình Yêu.

Đức Ông nhắc cho cộng đoàn nhớ về 3 bài đọc hôm nay nói về Tình Yêu Thiên Chúa.

Thiên Chúa yêu thế gian đến nỗi sai con của Ngài đến làm cho chúng ta được sống, sống khỏi phải chết vì tội lỗi. Hôm nay, chúng ta nhìn đến ngày mai là Chúa nhật I Mùa Vọng, là Mùa mà Giáo Hội dành cho chúng ta mong đợi Đấng Cứu Thế đến cứu chuộc chúng ta. Từ khi nguyên tổ phạm tội, Chúa hứa có người nữ đập đầu con rắn, Người nữ đó qua dòng lịch sử được các tiên tri nhắc đến đập đầu con rắn để mà mang thai con Một Thiên Chúa. Đến ngày Lễ Truyền Tin thì công trình lịch sử của Mẹ Maria bắt đầu. Ngày mai là bắt đầu mùa Vọng. Chúng ta cảm tạ lòng thương xót của Chúa cho nhân loại.

Chúng ta mặc dù là tội lỗi, Chúa yêu chúng ta khi chúng ta là con ngỗ nghịch làm mất lòng Chúa. Thiên Chúa yêu thương chúng ta như thế và chúng ta phải yêu thương nhau. Không có giới răn nào là trọng hơn giới răn yêu thương.

Hôm nay Lễ Thánh Tâm cho chúng ta cảm nhận tình thương Chúa thương chúng ta, Tình thương đó biểu lộ từ Cựu Ước qua lời của Môsê: Thiên Chúa chọn anh em không phải là dân tộc lớn mà

là dân nhỏ nhất trong các dân. Và dân nhỏ nhất đó, Chúa dùng quyền năng cứu ra khỏi cảnh nô lệ. Với tình yêu của Chúa thì Chúa thành lập chúng ta là dân Chúa, là Giáo Hội. Việt Nam chúng ta có 90 triệu người, con số người Công Giáo chưa được 8 triệu người, nghĩa là chưa được 8 người trong số 100 người. Chúng ta là số đó, không phải vì công nghiệp của chúng ta nhưng vì lòng thương xót của Chúa.

Trong Tân Ước, Chúa Giêsu cảm tạ Chúa Cha: Con cảm tạ Cha vì Cha không cho những kẻ thông thái biết mầu nhiệm mà cho những kẻ bé mọn! vâng! Lạy Cha! Vì Cha muốn như vậy.

Tại sao hôm nay chúng ta đến đây trong Thánh đường này để tạ ơn Chúa? Có phải vì công nghiệp của chúng ta hay không? Họ không cảm nhận được lòng thương xót. Chúng ta không hơn gì họ nhưng vì chúng ta cảm nghiệm Chúa yêu thương chúng ta để chúng ta cảm tạ Chúa. 7 năm Lòng Chúa Thương Xót ở họ đạo này, và đây là nơi chúng ta hẹn hò gặp gỡ lòng thương xót của Chúa. Chúng ta về đây, đừng tưởng mình hơn người khác. Mình về đây vì Chúa yêu thương và chúng ta cảm nghiệm lòng thương xót của Chúa. Chúa giấu không cho những người khôn ngoan mà cho những người nhỏ bé. Chúng ta về đây không phải chúng ta đạo đức hơn người khác nhưng vì Chúa thương chúng ta. Chúng ta cảm nhận lòng thương xót của Chúa. Chúng ta đến đây 7 năm, chúng ta ráng cố gắng sống lòng Chúa thương xót.

Lời Chúa hôm nay mời gọi hãy mang lấy ách của Tôi vì ách Tôi êm ái và gánh Tôi nhẹ nhàng. Đến đây, chúng ta cảm tạ Lòng Thương Xót Chúa đánh động mình. Khi không có tình yêu Chúa thì chúng ta không đáp lại. Khi có tình yêu Chúa rồi thì ý nghĩa của ách êm ái và gánh nhẹ nhàng như vậy tuyệt vời. Tình yêu làm cho người cha người mẹ làm những việc nặng nề êm ái và vui tươi. Chúng ta cảm tạ Chúa 7 năm, vì biết bao nhiêu hồng ân Chúa ban cho cộng đoàn và cho cá nhân, Cảm tạ Chúa qua Cha F.X Việt khởi xướng lòng thương xót và quy tụ anh chị em, không chỉ trong họ đạo và Giáo Phận Vĩnh Long mà còn những anh em đến từ nhiều nơi khác. Chúng ta khiêm tốn nhìn nhà nguyện như thế nào? Chúng ta tiếp tục khiêm tốn và hiền lành để lòng thương xót của Chúa thể hiện cho chúng ta mà chúng ta phải đi truyền giáo, mang tình yêu Chúa cho người khác.

Hôm qua, Đức Cha giảng cấm phòng, Đức Cha kể câu chuyện đánh động khi còn là cha xứ, khi ra ngoài gặp 1 trường hợp đau thương là 1 đứa bé, cha bỏ đi lấy người khác, mẹ bỏ đi lấy người khác và 3 anh em đùm bọc nhau, lượm ve chai để sống. Cha giảng nói như lời Đức Thánh Cha. Đức Thánh Cha mời chúng ta đi ra mang Lòng Thương Xót Chúa cho người khác và mang lòng thương xót là ngọn lửa thúc bách mang tình thương Chúa đến cho họ.

Trước khi nhận phép lành cuối Lễ từ Đức Ông, vị đại diện họ đạo Long Mỹ cảm ơn Đức Ông, quý Cha và tất cả mọi người đến từ các họ đạo trong Giáo Phận như Băi San, Sa Đéc, Mai Phốp... ông cũng cảm ơn quý sơ dòng Mến Thánh Giá Cái Mơn, Mến Thánh Giá Cái Nhum, ban kèn Sa Đéc, ban kèn do trường dạy nghề của các Cha Dòng Donbosco phụ trách, cảm ơn ca đoàn Phục Sinh nhà thờ Chính Tòa, ban âm thanh ánh sáng và mọi người...

Ông kính chúc Đức Ông, Quý Cha, Quý Sơ, quý cộng đoàn sức khỏe... và cầu chúc cho nhau Lòng Thương Xót được lan tỏa khắp nơi.

Và rồi những đóa hoa tươi thắm được dâng lên Đức Ông và quý Cha để bày tỏ tấm lòng yêu quý của cộng đoàn.

Đức Ông đã đáp lời với cộng đoàn bằng tâm tình cảm tạ Chúa và chia sẻ và muốn lấy thêm lòng thương xót Chúa... Xin cảm ơn và ca ngợi anh chị em rất nhiều. Anh chị em không cần cảm ơn tôi.

Đức Ông chúc mừng Cha Phanxicô Xavie Việt.

Và rồi Cha Phanxicô ngỏ đôi lời cảm ơn Đức Ông, quý Cha và cộng đoàn...

Thánh Lễ tạ ơn sáng nay tại Long Mỹ khép lại nhưng lời mời gọi sống Lòng Thương Xót của Chúa vẫn mở ra và muốn mọi người cảm nhận và chia sẻ lòng thương xót đó. Xin Chúa là Cha giàu lòng thương xót ban cho Đức Cha Phêrô, Đức Ông Barnabê, Cha Phanxicô Xaviê, quý Cha, quý tu sĩ nam nữ và cộng đoàn dân Chúa trong và ngoài giáo phận muôn vàn ân phúc để sống và rao truyền Lòng Thương Xót Chúa giữa lòng xã hội và Giáo Hội.

THÁNH LỄ KÍNH LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO HẠT MIỀN PLEIKU-GP. KONTUM, TẠI GIÁO XỨ HIẾU ĐỨC

Theo lịch trình của Ban Điều Hành cũng như Cha Linh Hướng CĐ. LCTX, trong suốt Năm Phụng Vụ 2017, mỗi thứ sáu đầu tháng, CĐ.

LCTX Miền Pleiku quy tụ luân phiên theo từng Giáo Xứ để chia sẻ và dâng Thánh Lễ Tạ Ơn “Kính Lòng Chúa Thương Xót”.

Ngày 01/12/2017, những ngày cuối của Năm Phụng Vụ, toàn thể CĐ. LCTX quy tụ về Giáo Xứ Hiếu Đức tại Tp. Pleiku- Gia Lai, để Tạ Ơn Chúa trong suốt một năm qua. Trong niềm phấn khởi và hân hoan đón chào quý anh chị em giáo dân, lương dân và các bệnh nhân đã chạy đến với Lòng Chúa Thương Xót.

Đúng 13 giờ, anh chị em đã có mặt đông đủ để lần chuỗi Kính Lòng Chúa Thương Xót và tiếp đến là nhiều anh chị em chia sẻ những ơn lành mà Thiên Chúa đã ban cho chính bản thân và gia đình của họ. Có thể nói rằng, Chúa đã chạm đến con tim và con người của họ từ niềm vui cho đến những nỗi buồn. Họ cảm được những ơn lành của Chúa đã thương ban và giờ đây, họ là những nhân chứng sống động nhất trong việc loan truyền Lòng Chúa Thương Xót.

Trong Thánh Lễ Tạ Ơn hôm nay, có sự hiện diện của Cha linh hướng Phêrô Nguyễn Tương Lai, SVD, Cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Dương, Cha Nicôla Trần Ngọc Hải, quản Xứ Hiếu Đức, cùng toàn thể anh chị em CĐ. LCTX Liên Giáo Hạt Miền Pleiku. Cha Vinh Sơn Nguyễn Văn Dương đã chia sẻ trong bài giảng, chính ngài đã nhận được nhiều quà tặng bất ngờ mà Thiên Chúa đã ban cho ngài trong cuộc đời. Ngài cũng mời gọi anh chị em trong CĐ. LCTX cầu nguyện cho quý Cha Linh Hướng, Ban Điều Hành và cầu nguyện cho nhau. Để trong Giáo phận Kontum chúng ta, tình thương của Chúa luôn luôn được lan tỏa đến với mọi người, mọi gia đình, Giáo xứ và Giáo phận.

Tạ ơn Chúa, một năm qua đã ban nhiều ơn lành và đồng hành với CĐ.LCTX non trẻ mới được hình thành trong Giáo Phận Kontum chúng con. Với tâm niệm sống của toàn thể CĐ. LCTX Miền Pleiku chúng con trong năm phụng vụ mới 2018 sẽ cố gắng sống theo lời mời gọi của Đức Thánh Cha Phanxicô **“chúng con giao phó cho Mẹ tất cả con người chúng con, và chúng con sẽ trở nên khí cụ của Lòng Thương Xót và sự dịu dàng của Thiên Chúa với gia đình, hàng xóm và bạn bè của chúng con”**.

Lm. Phêrô Nguyễn Tương Lai, SVD

Linh Hướng CĐ. LCTX Miền Pleiku- Gp. Kontum

DIỄN ĐÀN

CỔ TÍCH ĐỜI THƯỜNG

TRẦM THIÊN THU

CHÀO NĂM MỚI CẢM TẠ CHÚA THƯƠNG XÓT ĐÓN TÂN NIÊN TRI ÂN MẸ ĐỖ NÂNG

Trong “Kinh Cầu Đức Bà”, một trong các tôn danh mà Giáo hội sử dụng để tôn vinh Đức Mẹ là “Nữ Vương Các Gia Đình”. Đức Mẹ đã từng chăm lo và quán xuyến Thánh Gia, luôn hết mình vì gia đình, ngay cả trong những lúc khó khăn nhất.

Ngày đầu năm dương lịch, Giáo hội mừng kính tôn danh Thánh Mẫu Thiên Chúa, và Giáo hội cũng dành ngày này để cầu xin ơn hòa bình cho toàn thế giới. Người Mẹ luôn kỳ diệu, vì không ai có thể hiểu hết Tình Mẫu Tử. Có một sự trùng hợp kỳ lạ: Hầu như trong các ngôn ngữ, từ ngữ được dùng để gọi mẹ luôn bắt đầu bằng mẫu tự M – Mẹ (Má, Mẽ), Māter, Mère, Mother (Mom), Mutter, Mãe (Mamã), Madre, Mère,...

Người Mẹ là sự khởi đầu cho cuộc sống, tình yêu và hạnh phúc; Người Cha là sự khởi đầu cho ý chí, niềm tin và sức mạnh. Người Mẹ là “nội tướng” tạo sự êm ấm trong gia đình, thế nên người Việt có câu: “Đàn ông xây nhà, đàn bà xây tổ ấm”. Còn người Anh có câu: “Người ta có thể mua tất cả, trừ cha mẹ”. Cha hoặc mẹ đều có vị trí và vị thế nhất định, nhưng mẹ luôn dễ gần gũi hơn – vì dịu dàng là bản chất của nữ giới. Mẹ là tất cả của cuộc đời con cái, mẹ như gà mẹ xòe cánh che chở con khỏi bị điều hâu làm hại: “Nơi ẩn náu yên ổn nhất là lòng mẹ” (Florian). Mẹ được ví von bằng những gì giản dị, gần gũi, thân thiết và đáng yêu nhất: Văng trắng, khúc ca dao, cổ tích, quê hương, lọn mía, nải chuối, buồng cau, tiếng dế,... Thật vậy, ca dao Việt Nam đã so sánh:

*Mẹ già như chuối Ba Hương
Như xôi nếp Một, như Đường Mía Lau*

Ba thứ đó là gì? Chuối Ba Hương là chuối Bà Hương. Sách Văn Đài Loại Ngữ nói là “chuối ba tiêu”, ở xứ Giao Châu có nhiều loại chuối, trong đó có “chuối lùn” (bà lùn, dân gian nói trại thành “già lùn”). Từ đó nhân gian suy nghĩ thêm chuối Bà Lùn cùng “ruột thịt” với chuối Ba Hương và tồn tại từ buổi khê động hái lượm xứ Giao Châu. Xôi nếp một còn gọi là xôi nếp mật, người ta có món xôi mật; mía lau là một loại mía ngọt lịm, dùng để làm đường. Nói chung, đó là những thứ ngon ngọt nhất và đậm đà “chất” quê hương – vì Mẹ là Quê Hương. Về công đức, ca dao Việt Nam nói:

Thương thay chín chữ cù lao (1)

Tam niên nữ bộ biết bao nhiêu tình

Chuyện cổ tích về mẹ là chuyện cổ tích đời thường, nhưng cứ nghe mãi mà không chán, và cũng không sao hiểu hết. Nói đến tình mẹ thì phải nói tới trách nhiệm của người con. Những người trung niên trở lên chắc hẳn còn nhớ những câu chuyện về “Nhị Thập Tứ Hiếu” (2) – gương hiếu thảo của 24 người con, do Quách Cư Nghiệp kể lại. Có điều “lạ” là trong 24 hiếu tử đó, đa số lại là nam giới (nói vậy không có ý “nói xấu” nữ giới đâu). Ước gì trong cuộc đời thường cũng có thật nhiều những tấm gương hiếu thảo như vậy!

Thế nhưng, trần gian vẫn có những nghịch tử bất nhân với chính mẹ mình. Một trong các nghịch tử đó là Hoàng Khắc Thăng (25 tuổi), ngụ xóm 25, xã Nghi Vạn, huyện Nghi Lộc, tỉnh Nghệ An. Thăng đã nhẫn tâm đánh chết mẹ ruột là bà Nguyễn Thị Đấu (68 tuổi).

Tại sao? Nguyên nhân là tối 2-12-2013, Thăng đi làm về nhưng chưa thấy mẹ nấu cơm nên gọi hỏi mẹ. Bà Đấu bị ốm nên không dậy nấu cơm được. Nghe vậy, Thăng vừa chửi bới vừa xông vào dùng tay và dép đánh tới tấp vào người bà. Hàng xóm nghe tiếng kêu chạy sang, đập cửa nhưng Thăng không mở. Khi bị dọa báo công an, Thăng mới dừng tay. Thấy bà Đấu bị thương, hàng xóm đã gọi điện báo công an và đưa bà đi cấp cứu tại trạm y tế xã Nghi Phương. Hàng xóm còn cho biết rằng Thăng thường xuyên đánh đập mẹ, nhiều hôm bà Đấu phải trốn sang nhà hàng xóm ngủ nhờ. Thật đau lòng mẹ!

Sau một đêm cấp cứu, tình trạng bà Đấu xấu hơn nên được chuyển đến Bệnh viện Đa khoa huyện Nghi Lộc. Các bác sĩ phát hiện bà bị nhiều vết thương sưng tím bầm ở gáy, đầu, mặt và hai cánh tay. Sau hai ngày điều trị, bà Đấu đã tử vong vào sáng 4-12-2013. Nghịch tử Thăng có bị xử tử cũng không thể đền bù tội lỗi. Khốn nạn thay cho những nghịch tử như Thăng! Và thi thoảng chúng ta vẫn thấy có một số nghịch tử tương tự như vậy.

Mẹ luôn kỳ diệu, bí ẩn, không ai hiểu hết tình mẹ dành cho con, dù đứa con tật nguyền hoặc xấu xí. Trong thi phẩm "Con Cò", thi sĩ Chế Lan Viên (1920-1989) nói về tình mẫu tử: "*Con dù lớn vẫn là con của mẹ, đi hết đời lòng mẹ vẫn theo con*". Thật cảm động biết bao! Cỗ NS Y Vân cũng trút niềm cảm phục tình mẹ qua ca khúc nổi tiếng "Lòng Mẹ" mà hầu như ai cũng đã hơn một lần ngâm nga: "*Lòng mẹ bao la như biển Thái Bình dạt dào, tình mẹ tha thiết như dòng suối hiền ngọt ngào...*". Còn ca dao Việt Nam so sánh tình cha mẹ, đồng thời khuyên răn những người con:

*Công cha như núi Thái Sơn
Nghĩa mẹ như nước trong nguồn chảy ra
Một lòng thờ mẹ, kính cha
Cho tròn chữ hiếu mới là đạo con*

Nói về người mẹ trần gian, ngôn ngữ Trung Hoa xác định: "*Phúc đức tại mẫu*". Quả đúng là vậy, như Đại đế Napoléon I nhận xét: "*Tương lai của con là công trình của mẹ*". Vũ trụ có nhiều kỳ quan, nhưng trái tim người mẹ vẫn là kỳ quan tuyệt vời nhất.

Nói về người mẹ tâm linh, Thánh Denis (giám mục tử đạo) nói: "*Đức Mẹ là nơi nương náu của những người đã hòng hư mất, là hy vọng của những người không còn hy vọng*".

Thuở xưa, Đức Chúa đã phán với ông Môsê: "*Hãy nói với A-haron và các con nó rằng: Khi chúc lành cho con cái Ít-ra-en, anh em hãy nói thế này: Nguyện Đức Chúa chúc lành và gìn giữ anh em! Nguyện Đức Chúa tươi nét mặt nhìn đến anh em và đủ lòng thương anh em! Nguyện Đức Chúa ghé mắt nhìn và ban bình an cho anh em! Chúc như thế là đặt con cái Ít-ra-en dưới quyền bảo trợ của danh Ta, và Ta, Ta sẽ chúc lành cho chúng*" (Ds 6:23-27).

Nếu chúng ta là hiếu tử thì chúng ta mới thực sự xứng đáng dâng lời cầu nguyện này: "*Nguyện Chúa Trời đủ thương và chúc phúc,*

xin toả ánh tôn nhan rạng ngời trên chúng con, cho cả hoàn cầu biết đường lối Chúa, và muôn nước biết ơn cứu độ của Ngài” (Tv 67:2-3). Và nếu vậy, Thiên Chúa sẽ vui mừng chấp nhận!

Trong “luật tu” của mọi người, tu thân là điều tiên quyết: Tu thân, tề gia, trị quốc, bình thiên hạ. Có tu tâm sửa tính thì mới đủ đức độ để mà “tề gia”, rồi mới có thể “trị quốc” và “bình thiên hạ”. Những người có quyền mà không có đức thì chỉ “hành” người khác và làm rối loạn xã hội. Rất nguy hiểm! Tác giả Thánh Vịnh hy vọng và cầu chúc: *“Ước gì muôn nước reo hò mừng rỡ, vì Chúa cai trị cả hoàn cầu theo lẽ công minh, Người cai trị muôn nước theo đường chính trực và lãnh đạo muôn dân trên mặt đất này. Ước gì chư dân cảm tạ Ngài, lạy Thiên Chúa, chư dân phải đồng thanh cảm tạ Ngài”* (Tv 67:5-6).

Trong thời khắc giao thừa, lúc tổng cữu và nghinh tân, chúng ta hãy đồng tâm nhất trí cầu xin: *“Nguyện Chúa Trời ban phúc lộc cho ta! Ước chi toàn cõi đất kính sợ Người!”* (Tv 67:8). Được như vậy thì mới là được hưởng nền hòa bình đích thực và vĩnh cửu.

Đấng Cứu Thế đã đến thế gian lần thứ nhất, Ngài sắp trở lại lần thứ nhì với tư cách Vua Công Lý. Thánh Phaolô cho biết: *“Khi thời gian tới hồi viên mãn, Thiên Chúa đã sai Con mình tới, sinh làm con một người đàn bà, và sống dưới Lễ Luật, để chuộc những ai sống dưới Lễ Luật, hầu chúng ta nhận được ơn làm nghĩa tử”* (Gl 4:5). Đó chính là đại phúc chúng ta được tận hưởng, nhờ lòng thương xót của Thiên Chúa.

Đại phúc đó không hề mơ hồ, không hề viễn vông, mà rất thật: *“Để chứng thực anh em là con cái, Thiên Chúa đã sai Thần Khí của Con mình đến ngự trong lòng anh em mà kêu lên: ‘Áp-ba, Cha ơi!’.* *Vậy anh em không còn phải là nô lệ nữa, nhưng là con, mà đã là con thì cũng là người thừa kế, nhờ Thiên Chúa”* (Gl 4:6-7). Chỉ là những tội nhân khốn nạn, giống như các tử tội, thế mà chúng ta lại được trắng án; và không chỉ vậy, chúng ta còn được nhận làm con và được quyền thừa kế gia sản. Sự thật mà hầu như không thể tin được, chúng ta tưởng như giữa giấc mơ (x. Tv 126:1), nhưng đó lại là sự thật minh nhiên!

Chúng ta vừa hân hoan kính mừng Con Thiên Chúa giáng sinh, Giáo hội tiếp tục kính mừng Mẹ Thiên Chúa. Một “nối kết” rất lô-

gích. Thánh sử Luca kể: "*Các mục đồng hồi hả ra đi. Đến nơi, họ gặp Cô Maria, Chú Giuse, cùng với Hai Nhi đặt nằm trong máng cỏ*" (Lc 2:16). Lời kể ngắn gọn nhưng vẫn có thể phác họa "chân dung" một gia đình, trong đó có Người Mẹ, với Thánh Gia thì có Mẹ Thiên Chúa.

Thấy thế, các mục đồng liền kể lại điều đã được nói với họ về Hai Nhi này. Khi nghe các người chăn chiên thuật chuyện, ai cũng ngạc nhiên. Không "tròn mắt" sao được khi nghe những điều "khác thường" như vậy? Thánh Luca mô tả: "*Còn Cô Maria thì hằng ghi nhớ mọi kỷ niệm ấy, và suy đi nghĩ lại trong lòng*" (Lc 2:19). Đó là bản chất phụ nữ, "phong cách" của người mẹ là thế: Chịu đựng, âm thầm, lặng lẽ, khiêm nhường, dịu dàng,... Riêng các người chăn chiên, "họ ra về, vừa đi vừa tôn vinh ca tụng Thiên Chúa, vì mọi điều họ đã được mắt thấy tai nghe, đúng như đã được nói với họ" (Lc 2:20).

Kinh Thánh nói rõ: "*Khi Hai Nhi được đủ tám ngày, nghĩa là đến lúc phải làm lễ cắt bì, người ta đặt tên cho Hai Nhi là Giêsu; đó là tên mà sứ thần đã đặt cho Người trước khi Người được thụ thai trong lòng mẹ*" (Lc 2:21). Câu này nói về Người Con nhưng vẫn mặc nhiên nói đến Người Mẹ, nói đến Tình Mẫu Tử, nói đến Lòng Mẹ của Đức Maria – người được vinh dự làm Mẹ Thiên Chúa.

Chuyện cổ tích đời thường nhưng không tầm thường, mà rất khác thường. Đức Mẹ là Đấng đặc trưng cho tất cả những chuyện cổ tích đời thường mọi thời đại, mọi nơi và mọi lúc, ở ngay trong gia đình bình thường của mỗi người chúng ta.

Lạy Thiên Chúa, lại một năm nữa đi qua, và một năm mới lại bắt đầu, xin giúp chúng con biết sống đúng tinh thần yêu thương để kiến tạo hòa bình ở những nơi chúng con hiện diện, xin cho bất kỳ ai gặp chúng con cũng gặp được Ngài nơi chúng con, và họ khả dĩ nhận biết chúng con là môn đệ của Ngài.

Lạy Thánh Mẫu Thiên Chúa, xin nguyện giúp cầu thay và hướng dẫn chúng con trên mọi nẻo đường trần gian đầy cạm bẫy này. Chúng con cầu xin nhân danh Thánh Tử Giêsu, Đấng cứu độ nhân loại. Amen.

CHÚ THÍCH:

(1) Chín Đức Cù Lao gồm: 1. SINH (sinh nở), 2. CÚC (nâng niu, nâng đỡ), 3. PHỦ (vỗ về, âu yếm), 4. DƯỠNG (nuôi nấng, cho ăn, bú mớm), 5. TRƯỞNG (nuôi cho khôn lớn), 6. DỤC (dạy dỗ, uốn nắn), 7. SÚC (săn sóc, chăm chút, trông nom), 8. PHỤC (chiều chuộng), 9. PHÚC (che chở, bảo vệ).

(2) Nhị Thập Tứ Hiếu – 24 Hiếu Tử đó là: 1. NGU THUẤN (vua Thuấn) – hiếu cảm động trời; 2. LƯU HẰNG (Hán Văn Đế) – người con nếm thuốc; 3. TĂNG SÂM – mẹ cắn ngón tay, tim con đau xót; 4. MÃN TỒN – nghe lời mẹ với quần áo đơn giản; 5. TRỌNG DO – vác gạo nuôi cha mẹ; 6. ĐỒNG VĨNH – bán thân chôn cha; 7. ĐÀM TỬ – cho cha mẹ bú sữa hươu; 8. GIANG CÁCH – làm thuê nuôi mẹ; 9. LỤC TÍCH – giấu quýt cho mẹ; 10. ĐƯỜNG PHU NHÂN – chọ mẹ chồng bú sữa; 11. NGÔ MÃNH – cho muỗi hút máu; 12. VƯƠNG TƯỜNG – nằm trên băng chờ cá chép; 13. QUÁCH CỰ – chôn con cho mẹ; 14. DƯƠNG HƯƠNG – giết hổ cứu cha; 15. CHÂU THỌ XƯƠNG – bỏ chức quan đi tìm mẹ; 16. DỮU KIỂM LÂU – nếm phân lo âu; 17. LÃO LAI TỬ – đùa giỡn làm vui cha mẹ; 18. THÁI THUẬN – nhật dâu cho mẹ; 19. HOÀNG HƯƠNG – quạt gối ấm chăn; 20. KHƯƠNG THI – suối chảy, cá nhảy; 21. VƯƠNG BẦU – nghe sấm, khóc mộ; 22. ĐINH LAN – khắc gỗ thờ cha mẹ; 23. MẠNH TÔNG – khóc đến khi măng mọc; 24. HOÀNG ĐÌNH KIÊN – rửa sạch cái bô vệ sinh của mẹ.

CHIA BUỒN

Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót TGP Sài Gòn được tin:

BÀ CÔ ANNA TRẦN THỊ PHỈ

Là thân mẫu Linh mục Gioan Baotixita Võ Văn Ánh, nguyên Tổng LH CĐLCTX TGP Sài Gòn.

Đã được Chúa gọi về lúc 4g00 ngày 25.11.2017. Hưởng thọ 108 tuổi.

Cha Tổng LH Ernest và Cộng Đoàn Lòng Chúa Thương Xót TGP Sài Gòn xin thành kính phân ưu cùng Cha và gia đình. Xin Lòng Thương Xót của Chúa cho linh hồn Anna sớm được hưởng Tôn nhan Chúa.

CẦU NGUYỆN CHỮA BỆNH DƯỚI GÓC NHÌN CỨU ĐỘ HỌC

LM Vinhson Trần Đình Hòa,

Phụ trách CĐ.LCTX giáo hạt Xuyên Mộc, GP Bà Rịa

Cầu nguyện là nâng tâm hồn lên với Chúa hay cầu xin Người ban cho những ơn cần thiết⁷. Đây là hành vi tốt đẹp vì chính Chúa Giêsu đã dạy mỗi người phải chuyên chăm cầu nguyện để khỏi sa chước cám dỗ (x. Mt 26, 41). Ngài còn dạy cầu nguyện theo công thức của kinh Lạy Cha (x. Lc 11, 2). Ngài dạy mỗi người phải cầu nguyện với lòng tin để xin Thiên Chúa ban những nhu cầu chính đáng cho con người (x. Mt 21, 22).

Cầu xin cho mình hoặc cho người khác được khỏe mạnh, được khỏi bệnh là một hành vi chính đáng. Vì thế, cầu nguyện chữa bệnh là hành vi đáng được trân trọng và cổ vũ. Tuy nhiên, dưới góc nhìn cứu độ học, hành vi cầu nguyện chữa bệnh này cần phải được định hướng rõ rệt. Muốn vậy, trước tiên chúng ta cùng nhìn lại hành vi của Chúa Giêsu trong chương trình cứu độ của Thiên Chúa.

1. Chúa Kitô đến thế gian cứu độ con người

Chúa Kitô được Chúa Cha phái đến hầu cứu độ con người toàn diện. Để chu toàn thánh ý Chúa Cha, Chúa Kitô đã thực hiện kế hoạch cứu độ đó bằng tất cả lời nói và việc làm của Ngài. Ngài đã rao giảng Tin Mừng Nước Trời (x. Mt 4, 23), giảng dạy trong các hội đường, chữa hết các bệnh hoạn tật nguyền (x. Mt 9, 35)... Cuối cùng, Ngài chịu hiến tế trên thập giá để hoàn tất chương trình cứu độ con người.

Như thế, việc chữa lành bệnh tật không phải là đích điểm của công trình cứu độ nhưng là việc biểu lộ quyền năng của Thiên Chúa, giải thoát con người khỏi quyền lực sự dữ, là phương tiện để khơi dậy lòng tin của dân chúng vào Chúa Giêsu. Nhờ tin vào Ngài, con người mới được cứu độ (x. Ga 3, 36). Thật vậy, trong hầu hết các phép lạ chữa lành bệnh tật của Chúa Giêsu, các Tin Mừng thường nhấn mạnh về lòng tin của người lãnh nhận (x. Mt 15, 28; Mc 2, 5; Mc 10, 52; Lc 8, 48...).

⁷ Xem GLCG 1992, Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, dịch, nxb Tôn giáo, 2010, số 2559

Mặt khác, trong khi thực hiện chương trình cứu độ của Chúa Cha, Chúa Kitô luôn đề cao sự sống phần linh hồn hơn lành mạnh thể xác. Trước chọn lựa hạnh phúc đích thực và vui thú chóng qua, Ngài khuyên dạy mọi người phải dứt khoát từ bỏ những gì tùy phụ để chọn lấy những gì là chính yếu và vĩnh cửu. Tin Mừng Mátthêu đã diễn tả điều này khi dùng những từ rất mạnh như chặt tay, chặt chân, móc mắt... nếu các cơ phận đó làm ta vấp ngã (x. Mt 18, 8). Thậm chí, việc làm cố cho người khác sa ngã phần hồn cũng hết sức trầm trọng đến độ Chúa Giêsu phải nhấn mạnh: *"Ai làm cố cho một trong những kẻ bé mọn đang tin đây phải sa ngã, thì thà buộc cối đá lớn vào cổ nó mà ném xuống biển còn hơn"* (Mc 9, 42).

Ngoài ra, trong các phép lạ chữa lành mà Chúa Giêsu đã làm, các Tin Mừng thường nhấn mạnh đến việc tha tội phần hồn sau khi đã chữa lành phần xác. Thật vậy, khi chữa lành kẻ bại liệt, Chúa Giêsu không nói: đứng dậy mà đi nhưng lại nói: *"con đã được tha tội rồi"* (Mt 9, 2) để nhấn mạnh Ngài có quyền tha tội, để giải thoát con người và để loan báo rằng việc chữa lành phần hồn cần thiết hơn phần xác.

Trong chương trình cứu độ, tất cả việc rao giảng tin Mừng, cầu nguyện, chữa lành bệnh tật, làm phép lạ, chọn gọi các tông đồ, lập các bí tích của Chúa Kitô... đều là tiến trình để đưa tới đỉnh cao là hy tế thập giá. Qua hy tế này, Chúa Kitô giao hòa thế gian với Thiên Chúa. Ngài đã bị treo lên để kéo mọi người lên cùng Thiên Chúa (x. Ga 12, 32).

2. Giáo hội tiếp tục sứ mệnh của Chúa Kitô.

Như thế, qua hy tế thập giá, Chúa Giêsu đã hoàn tất công trình cứu độ con người. Tuy nhiên, để con người mọi thời thường nắm cách cụ thể hồng ân cứu độ ngay trong cuộc lữ hành trần thế, Chúa Kitô đã thiết lập Giáo hội dựa trên nền tảng là các tông đồ. Ngài thiết lập họ thành Giáo Hội để Giáo Hội trở nên bí tích hữu hình của sự hiệp nhất cứu độ ấy cho toàn thể và cho mỗi người⁸.

Thật vậy, để thiết lập Giáo hội, sau khi cầu nguyện lâu giờ cùng Chúa Cha, Chúa Giêsu đã gọi đến với mình những kẻ Người muốn và thiết lập nhóm Mười Hai để chung sống với Người, cùng sai họ đi rao giảng Nước Thiên Chúa (x. Mc 3, 13-19; Mt 10, 1-42). Người sai họ

⁸ Xem CĐ Vaticanô II, Hiến chế tín lý Lumen Gentium, số 9

đến với con cái Israel trước tiên, rồi đến với tất cả các dân nước khác (x. Rm 1, 16). Ngài đã ban cho các ngài quyền và những ơn cần thiết để các ngài loan báo Tin Mừng cho mọi dân tộc (x. Mt 28, 19-20). Đặc biệt, Chúa Kitô đã ban chính Chúa Thánh Thần (x. Ga 20, 22) cho các tông đồ, để các ngài trong tư cách Chúa Kitô, có thể hoàn thành sứ mạng loan báo Tin Mừng cứu độ cho muôn dân.

Sau biến cố Ngũ Tuần, các tông đồ đã được biến đổi nhờ tác động của Chúa Thánh Thần. Các ngài đã thực hiện hành vi cứu độ trong tư cách Chúa Kitô nhờ quyền năng Thánh Thần. Các ngài đã mạnh dạn loan báo Tin Mừng Chúa phục sinh cho người Do Thái và dân ngoại (x. Cv 2, 18-28, 31). Cùng với lời rao giảng, các tông đồ cũng nhân danh Chúa Kitô để chữa lành bệnh tật hầu củng cố lời rao giảng. Phê-rô đã chữa một anh què nhân danh Chúa Kitô (x. Cv 3, 6). Thánh Phaolô đặt tay và cầu nguyện trên thân sinh ông Púp-li-ô đang liệt giường vì bị sốt và kiết lỵ thì ông này được chữa khỏi (x. Cv 28, 8). Việc đặt tay cầu nguyện cho bệnh nhân, trở thành nghi thức thông thường trong Giáo hội sơ khai mà thư thánh Giacôbê đã ghi lại: "*Ai trong anh em đau yếu ư? Người ấy hãy mời các kỳ mục của Hội Thánh đến; họ sẽ cầu nguyện cho người ấy, sau khi xức dầu nhân danh Chúa*" (Gc 5, 14).

Tuy nhiên, việc đặt tay cầu nguyện cho bệnh nhân không phải là công việc khẩn thiết của Giáo hội. Công việc chính yếu của Giáo hội là rao giảng Tin mừng cứu độ. Chúa Giêsu đã mời gọi trao sứ mệnh loan báo Tin Mừng cho Giáo hội ngang qua các tông đồ (x. Mt 28, 19-20). Và để hỗ trợ công cuộc loan báo Tin Mừng cứu độ, Chúa Giêsu đã ban cho các tông đồ khả năng làm phép lạ (x. Mc 16, 20), trong đó không loại trừ đặc sủng chữa bệnh.

Như vậy, các tông đồ có khả năng làm phép lạ là để hỗ trợ cho sứ mệnh loan báo Tin Mừng cứu độ. Các tông đồ đã nhận quyền năng Chúa Thánh Thần nhờ Chúa Giêsu trao ban thì các ngài có bốn phận làm cho muôn nhân nhận biết và tin yêu Chúa Giêsu. Đó mới là sứ vụ mà Giáo hội cần quan tâm.

3. Các tín hữu được tham gia sứ mệnh cứu độ của Chúa Kitô.

Từ khi lãnh nhận bí tích Rửa tội, các tín hữu được tham dự ba chức vụ của Chúa Kitô: Ngôn sứ, Tư tế và Vương giả. Trong đó, chức vụ

ngôn sứ có tầm quan trọng đặc biệt bởi chính Chúa đã truyền lệnh cho Giáo hội ngang qua các tông đồ (x. Mt 28, 19-20).

Từng tín hữu, tùy khả năng, điều kiện và ơn riêng để làm lợi cho Chúa trong việc loan báo Tin Mừng cứu độ. Để chu toàn sứ mệnh Chúa trao phó, mỗi người được lãnh nhận những ơn khác nhau. *Người thì được Thần Khí ban cho ơn khôn ngoan để giảng dạy, người thì được Thần Khí ban cho ơn hiểu biết để trình bày. Người thì được ơn làm phép lạ, người thì được ơn nói tiên tri; kẻ thì được ơn phân định thần khí; kẻ khác thì được ơn nói các thứ tiếng lạ; kẻ khác nữa lại được ơn giải thích các tiếng lạ (1 Cr 12, 8-10), rồi đến những người được ơn làm phép lạ, được những đặc sủng để chữa bệnh, để giúp đỡ người khác, để quản trị, để nói các thứ tiếng lạ... (1 Cr 12, 28).* Các ơn đó cần thiết nhưng cao trọng hơn tất cả là đức mến (x. 1Cr 13, 13). Tất cả các ơn chúng ta nhận được để phục vụ cho sứ mệnh cứu độ của Chúa và nhờ thế chúng ta ngày càng yêu mến Chúa hơn và dẫn người khác đến gặp gỡ Chúa và yêu mến Ngài và hy vọng cuộc sống hạnh phúc mai sau.

Vì thế, dù có ơn cầu nguyện chữa bệnh, hay ơn nói tiên tri hay ơn làm phép lạ... tất cả tín hữu đều phải quy hướng về cùng đích của mình là được cứu độ, là được hạnh phúc vĩnh cửu. Nếu ai dùng ơn Chúa ban để kiếm lợi lộc thấp hèn và tìm hạnh phúc chóng qua thì thật là đáng thương cho người ấy như lời cảnh báo của thánh Phaolô: *"Nếu chúng ta đặt hy vọng vào Đức Ki-tô chỉ vì đời này mà thôi, thì chúng ta là những kẻ đáng thương hơn hết mọi người"* (1Cr 15, 19).

Lời cảnh báo của thánh Phaolô cũng là lời nhắc nhở cho những ai có đặc sủng cầu nguyện chữa bệnh. Việc cầu nguyện chữa bệnh cho người khác là việc tốt nhưng việc tốt ấy phải đưa dẫn đến cùng đích cuối cùng là mưu ích ơn cứu độ cho mình và cho bệnh nhân. Nếu việc cầu nguyện chữa bệnh chỉ làm cho người khác thỏa mãn tính hiếu kỳ, chỉ làm cho tín hữu siêng năng cầu nguyện mà không quan tâm đến các việc phụng vụ hoặc để vinh danh người chữa bệnh hay vì một lý do thấp hèn nào khác thì e rằng việc cầu nguyện chữa bệnh đã đi sai mục đích cao đẹp mà Chúa muốn. Đối tượng tốt được thực hiện với một mục đích không tốt thì hành vi đó quả là không tốt. Đây là nguyên tắc luân lý căn bản để phân định một hành vi tốt⁹. Người nào

⁹ Xem GLCG 1992, Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, dịch, nxb Tôn giáo, 2010, số 1755

dùng ơn Chúa ban để phục vụ cho lợi ích riêng, người ấy phải trả lễ trước mặt Chúa.

Mặt khác, trong chương trình cứu độ của Chúa, bệnh tật nhiều khi lại là cách thế để Thiên Chúa huấn luyện lòng mến của một số người và để cho họ cảm nghiệm đau khổ của Chúa Giêsu. Hội thánh còn khuyên bảo những người bệnh tật tự nguyện kết hợp với cuộc khổ nạn và sự chết của Đức Kitô để mưu ích cho dân Thiên Chúa.¹⁰ Thật vậy, thánh Piô Pietrelcina được in 5 dấu thánh để mưu ích cho nhiều linh hồn. Thánh nữ Têrêxa Hài Đồng Giêsu chịu bệnh tật hầu như suốt quãng đời sống trong dòng kín nhưng lại đem lại nhiều đóng góp to lớn cho Giáo hội¹¹. Thánh nữ Maria Faustina cũng đã từng chịu đau khổ, bệnh tật để cảm nghiệm lòng thương xót của Chúa¹² và còn rất nhiều chứng nhân khác đã sống trong bệnh tật để tôn vinh Chúa và mưu ích cho phần rỗi các linh hồn. Vì thế, bệnh tật, đau khổ tuy là hậu quả của sự dữ nhưng trên một bình diện nào đó chúng lại mưu ích cho chương trình cứu độ của Chúa bởi vì Chúa có thể cho phép sự dữ xảy ra để từ đó Ngài rút ra một điều thiện hảo hơn¹³. Chúa Giêsu là hoa quả đầu mùa của chân lý ấy khi Ngài đã biến sự dữ lớn lao là cái chết ô nhục của Ngài trên thánh giá thành căn nguyên ơn cứu độ cho mọi người.

Tuy nhiên, không phải vì thế mà chúng ta ngăn cản người khác chữa bệnh hoặc ngăn cản những người có đặc sủng chữa bệnh ngưng thi hành đặc sủng của mình nhưng chúng ta cùng hoạt động và phục vụ mọi người trong chương trình cứu độ của Thiên Chúa dưới sự hướng dẫn của Giáo hội. Chúa Kitô đã thiết lập Giáo hội có cơ cấu hữu hình và vô hình. Ngài đã ban những ơn cần thiết để Giáo hội luôn là dấu chỉ của ơn cứu rỗi cho con người trong cuộc lữ hành trần thế. Ngài đã ban cho Giáo hội các bí tích mà cách riêng là bí tích Xức Dầu để nâng đỡ cho bệnh nhân. Giáo hội có trách nhiệm giáo dục con cái mình sống phù hợp với ý hướng của Chúa. Vì thế, Huấn thị về cầu nguyện xin chữa lành bệnh đã ra những quy luật hướng dẫn. Có tất cả 10 điều hướng dẫn. Trong đó, Giáo hội chú trọng đến vai trò của thừa tác viên có chức thánh hiện diện trong buổi cầu nguyện chữa

---

¹⁰ Xem CĐ Vaticanô II, Hiến chế tín lý Lumen Gentium, số 11.

¹¹ Xem, Truyện Một Tâm Hồn, Hương Việt, nxb Tôn Giáo Hà Nội, năm 2008.

¹² Xem, Nhật Ký Lòng Thương Xót Chúa Nơi Linh Hồn Tôi, Thánh Nữ Maria Faustina, Ngọc Đỉnh, chuyên ngữ, 2001.

¹³ Xem GLCG 1992, Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, dịch, nxb Tôn giáo, 2010, số 412.

bệnh khi thực hiện tại nhà thờ (điều 1). Các kinh cầu xin chữa lành được xem có tính cách phụng vụ nếu nằm trong các sách phụng vụ được thẩm quyền Giáo hội chấp nhận (điều 2). Giáo hội tuyệt đối cấm xen những lời cầu nguyện chữa bệnh vào trong cử hành thánh lễ, các bí tích và giờ kinh (điều 8 triệt 3) và Giám mục địa phận có quyền can thiệp khi có những lạm dụng trong việc cử hành xin chữa bệnh (điều 10)¹⁴. Giáo hội hướng dẫn các điều trên để cho mọi tín hữu thấy được tầm mức của ơn cứu độ. Thiên Chúa đã trao cho Giáo hội đầy đủ phương thế cần thiết là Lời Chúa và các bí tích để đưa con cái mình hưởng ơn cứu độ mà Chúa Kitô đã trả bằng giá máu Ngài. Người tín hữu không nên tìm kiếm cách thế cứu độ nào khác ngoài Giáo hội Chúa Kitô.

Thay lời kết

Tóm lại, việc cầu nguyện chữa bệnh là một việc tốt, đáng cổ vũ và khích lệ. Tuy nhiên việc cầu nguyện đó không chỉ dừng lại ở việc chữa bệnh đơn thuần nhưng hướng đến cùng đích tối hậu là ơn cứu độ muôn đời. Kho tàng ơn cứu độ nơi chính Chúa Kitô đã được Ngài trao phó cho Giáo hội. Giáo hội như phương tiện cứu rỗi cần thiết¹⁵. Bởi Giáo hội được Chúa Kitô ủy thác kho tàng lời Chúa và các bí tích mà các bí tích này cần thiết cho ơn cứu độ đối với người tín hữu¹⁶. Vì thế, Người tín hữu cần sống trong sự hướng dẫn của Giáo hội và hiệp thông với Giáo hội để kín múc kho tàng ơn cứu độ. Người tín hữu được khỏi bệnh nhờ siêng năng cầu nguyện xin ơn chữa lành là một điều đáng mừng, nhưng đáng mừng hơn nữa khi mọi tín hữu sốt sắng và siêng năng tham dự phụng vụ và sống lời Chúa để kín múc hồng ân cứu độ và để ngày một yêu mến Chúa và yêu thương tha nhân hơn. Trần gian này không phải là quê hương vĩnh cửu để con người cố giữ lấy mạng sống chóng qua của mình nhưng là chính hạnh phúc nước trời mai sau. *Ai yêu quý mạng sống mình, thì sẽ mất; còn ai coi thường mạng sống mình ở đời này, thì sẽ giữ lại được cho sự sống đời đời* (Ga 12, 25). Câu lời Chúa trên như lời tra vấn mỗi người chúng ta.

¹⁴ Xem Huấn thị về cầu nguyện xin chữa lành bệnh, Thánh bộ tín lý, ngày 14-9-2000.

¹⁵ Xem CĐ Vaticanô II, Hiến chế tín lý Lumen Gentium, số 14.

¹⁶ Xem GLCG 1992, Hội Đồng Giám Mục Việt Nam, dịch, nxb Tôn giáo, 2010, số 1129.

NGÀY HÒA BÌNH THẾ GIỚI và SỨ ĐIỆP CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Fx. Đỗ Công Minh

Ngày 4 tháng 10 năm 1965, trong diễn văn lịch sử đọc trước Đại hội đồng Liên hiệp quốc nhân dịp kỷ niệm 20 năm ngày thành lập của tổ chức này, Đức Phaolô VI đã long trọng nhắc lại sứ vụ khó khăn, nhưng đó là sứ mệnh cao quý nhất của Liên hiệp quốc: “Hành động để nối kết các quốc gia, để liên kết nước này với nước khác, là nhịp cầu, là mạng lưới tương giao giữa các dân tộc, là kiến tạo tình huynh đệ không phải chỉ cho một số, mà cho tất cả các dân tộc...”, và ngài tha thiết kêu gọi: “Đừng bao giờ có chiến tranh! Hòa bình phải hướng dẫn vận mệnh các dân tộc và của toàn thể nhân loại”.

Để biểu lộ quyết tâm của Giáo Hội đối với vấn đề công lý và hòa bình, năm 1967, Đức Thánh Cha Phaolô VI thiết lập Hội đồng Giáo hoàng “Công lý và Hòa bình”. Kể từ năm 1968, ngài thiết lập thêm

ngày "Hoà bình Thế giới". Hằng năm theo thông lệ, vào ngày 01/01, các vị Giáo hoàng công bố một sứ điệp hòa bình với một chủ đề rõ ràng. Hôm 24-11-2017, Sứ điệp của ĐTC Phanxicô nhân Ngày Hòa bình thế giới 1-1-2018, đã được công bố với chủ đề: *"Di dân và tị nạn: những người nam nữ tìm kiếm hòa bình"*.

Trong sứ điệp, sau khi nhắc đến sự kiện trên thế giới hiện có hơn 250 triệu người di cư và trong đó có 22 triệu rưỡi người tị nạn, ĐTC khẳng định rằng *"cởi mở tâm hồn trước những đau khổ của tha nhân, điều này chưa đủ, còn phải làm sao để các anh chị em di dân và tị nạn có thể sống an bình trong một căn nhà an ninh"*. Ngài nhìn nhận các chính quyền có nhiệm vụ thực thi nhân đức khôn ngoan thận trọng, biết đón nhận, thăng tiến, bảo vệ và hội nhập những người nhập cư, thiết lập các biện pháp thực hành... Chính quyền có trách nhiệm rõ ràng đối với các cộng đoàn của mình, đảm bảo các quyền lợi chính đáng và sự phát triển hòa hợp".

ĐTC cũng phân tích những nguyên nhân tạo nên số người di cư và tị nạn đông đảo như ngày nay, và ngài mời gọi mọi người nhìn vấn đề này trong viễn tượng đức tin, tình liên đới và huynh đệ, ước muốn thiện ích, sự thật và công lý, nhìn nhận những khía cạnh tích cực của những người di dân và tị nạn. Ngài viết:

"Khi quan sát những người di dân và tị nạn, ta sẽ khám phá thấy họ không đến tay không: họ mang nhiều can đảm, khả năng, nghị lực và khát vọng, cùng với những kho tàng văn hóa nguyên quán, nhờ đó họ làm cho cuộc sống quốc gia đón nhận được thêm phong phú. Chúng ta cũng sẽ nhận thấy tinh thần sáng tạo, kiên trì, tinh thần hy sinh của bao nhiêu cá nhân, gia đình và cộng đoàn ở các nơi trên thế giới mở tấm lòng đối với những người di dân và tị nạn, kể cả tại những nơi không có nhiều tài nguyên".

Đi vào cụ thể hơn, Sứ điệp của ĐTC đề nghị 4 hành động cần thực hiện đối với những người di dân và tị nạn, đó là: đón tiếp, bảo vệ, thăng tiến và hội nhập.

- *Việc đón tiếp đòi phải cấp thiết mở rộng khả năng cho người di dân và tị nạn được nhập cư hợp pháp, không đẩy đưa họ vào những nơi có bách hại và bạo lực, quân bình mối quan tâm về an ninh quốc gia với sự bảo vệ các quyền căn bản của con người.*

- Việc bảo vệ nhắc nhớ nghĩa vụ nhìn nhận và bảo vệ phẩm giá bất khả xâm phạm của những người trốn chạy nguy hiểm, và tìm kiếm nơi ẩn náu, an ninh, ngăn cản sự bóc lột họ.

- Việc thăng tiến có liên quan đến sự phát triển nhân bản toàn diện cho người di dân và tị nạn: ví dụ đảm bảo cho các trẻ em và người trẻ được giáo dục ở các cấp..

- Sau cùng, việc hội nhập giúp người di dân và tị nạn hoàn toàn được tham gia vào đời sống xã hội đón tiếp họ, làm cho nhau được thêm phong phú... (Rei 23-11-2017).

Tại Việt Nam chúng ta, do hoàn cảnh kinh tế, không ít người phải rời bỏ quê hương để đi lập nghiệp tại các địa phương khác, cụ thể tại các tỉnh phía Nam, nơi các tỉnh, thành phố lớn như TP Hồ Chí Minh, Bình Dương, Đồng Nai, Bà Rịa – Vũng Tàu... có đông đảo đồng bào các tỉnh phía Bắc vào làm ăn. Trong số những đồng bào di dân này có không ít là đồng bào Công Giáo. Họ cần được các giáo hội địa phương nâng đỡ về cuộc sống vật chất như tạo điều kiện để có nơi trú ngụ, như thuê nhà trọ giá rẻ, giúp thích nghi với nơi ở mới về an toàn, vệ sinh; con em được đi học, cuộc sống được đối xử bình đẳng về giá điện nước, học phí, trả lương lao động đúng mức không bị bóc lột vì là người di dân... Nhưng phần quan trọng hơn là cuộc sống tinh thần, đời sống thiêng liêng. Tại các xứ đạo, nên phát hiện mời gọi anh chị em di dân Công giáo theo từng độ tuổi, khuyến khích bà con có những sinh hoạt hòa nhập với giáo dân tại chỗ như: thăm hỏi, mời tham gia các đoàn thể theo giới, ca đoàn, tham gia vào các hoạt động phụng vụ của giáo xứ, khu họ... Đây cũng là một mảng hoạt động của anh chị em trong Cộng đoàn Lòng Chúa thương xót của các xứ đạo, thiết thực thực hiện sứ điệp của Đức Thánh Cha trong năm 2018 và nhiệm vụ này cũng chính là hoạt động xuyên suốt, thường xuyên các năm sau này vậy.

(Tổng hợp theo Vietcatholic)

Quý vị có nhu cầu hiệp thông cầu nguyện, xin email về longthuongxotgp@yahoo.com để cộng đoàn cùng hiệp thông cầu nguyện.

THÁNH GIA TUYỆT HẢO

Gioan Long Vân, giáo xứ Nhân Hòa.

Có một truyền thuyết khá thú vị về cuộc hôn nhân của Đức Mẹ Maria với Thánh Cả Giuse. Truyền thuyết kể, lúc đó thầy cả thượng phẩm đền thờ Giêrusalem đứng ra lo hôn sự cho Maria vì cha mẹ cô mất sớm. Maria là một thiếu nữ nết na, duyên dáng nên thầy cả cũng muốn kén chọn cho cô một người chồng xứng hợp. Ông truyền cho tất cả các thanh niên chưa lập gia đình thuộc miền Giudêa phải tụ tập tới đền Giêrusalem để tiện việc kén chồng cho trinh nữ Maria.

Tuân lệnh thầy cả thượng phẩm, chàng thanh niên Giuse từ ngôi làng Nazareth nghèo nàn khăn gói lên đường. Tuy vậy, cũng như Maria, Giuse luôn thầm cầu xin Chúa cho mình được giữ trinh khiết trọn đời như xưa nay chàng vẫn khấn hứa. Khi các chàng trai tân tụ họp đông đủ tại đền thờ Giêrusalem, thầy cả tuyên bố lý do, giới thiệu thiếu nữ Maria và cho biết thể lệ cuộc thi kén chồng: sáng mai mọi người trở lại đền thờ và mỗi người cầm một cành cây khô. Sau khi cùng nhau cầu nguyện cành cây của chàng trai nào trở hoa lá sẽ được chọn làm hôn phu của nàng Maria.

Sáng hôm sau đó, vâng lệnh thầy cả, các chàng trai trở lại đền thờ, tay mỗi người cầm một cành cây khô. Mọi người hợp ý cùng thầy cả thượng phẩm dâng lời nguyện xin. Bỗng nhiên cành cây khô của Giuse trở hoa lá tươi đẹp dị thường. Mọi người sững sốt trước thánh ý nhiệm mầu của Thiên Chúa và hết lời chúc mừng chàng trai Giuse đã được chọn làm phu quân của trinh nữ Maria khả ái. Từ truyền thuyết này, các họa sỹ thường vẽ thánh Giuse một tay bế Chúa Giêsu một tay cầm cành hoa huệ.

Sau lễ Giáng Sinh tượng bưng kính nhớ ngày Chúa Giêsu xuống thế, suy tôn mầu nhiệm nhập thể, các tín hữu Công giáo toàn cầu kính lễ Thánh Gia vào ngày Chúa Nhật kế tiếp. Theo lịch sử, việc tôn kính Thánh gia trong giáo hội Công giáo khởi đầu vào thế kỷ 17

tại Canada bởi Giám mục Chân phước Francois de Laval, người Canada gốc Pháp. Việc tôn kính lan rộng nhanh chóng khắp toàn cầu. Thời kỳ này người ta nhận thấy các gia đình bị băng hoại, các giá trị thiêng liêng đổ vỡ, nên nhiều tín hữu Công giáo tìm đến Thánh gia như một gương mẫu giúp họ sống đạo và sống ơn ích bí tích hôn phối. Năm 1921, khi ban hành việc mở rộng lễ Thánh gia cho toàn thể giáo hội Công giáo, Thánh Bộ Nghi Lễ Vatican công bố sắc lệnh với nội dung: *“Việc mừng lễ Thánh Gia thật với một lễ phụng vụ là một điều rất thích hợp, giúp cho việc phát triển lòng sùng mộ đối với Thánh gia. Ngoài ra nhờ việc cử hành này, chúng ta suy niệm và bắt chước các nhân đức của các thành viên thánh thiện trong gia đình Nazareth”*.

Thánh gia hay Thánh gia thất bao gồm ba thành viên - xét theo phương diện đời, bao gồm: Thánh Giuse là gia trưởng, Mẹ Maria là hiền mẫu và Chúa Giêsu là quý tử. Xét theo phương diện siêu nhiên, bao gồm: Chúa Giêsu Đấng Cứu Thế, Đức Maria Mẹ Thiên Chúa và Thánh Giuse, cha nuôi Chúa Giêsu. Là gia đình thánh bởi có Chúa Giêsu hiện diện. Là gia đình thánh bởi luôn có ơn thánh và luôn sống theo thánh ý Thiên Chúa. Mỗi vị tuyệt hảo trong vai trò và bổn phận của mình.

***Thánh Giuse-gia trưởng tận tụy trung thành**

Được Thiên Chúa an bài làm cha nuôi của Ngôi Hai Thiên Chúa Nhập Thể và làm bạn đời của Đức Trinh Nữ Maria, thánh Giuse thể hiện gương mẫu một người chồng, người cha tận tụy trung thành với vợ với con. Hình ảnh Giuse đêm đen dắt lừa cồng vợ tìm phòng trọ không được rồi đành lòng để vợ sinh nở nơi máng cỏ hang lừa cho thấy một người chồng cam phận chịu đựng sự thấp hèn. Rồi khi được sứ thần báo mộng bạo chúa Hêrôđê đang tìm giết Hài Nhi, Giuse vội vã thức giấc, đưa vợ con xuyên màn đêm vượt đường xa trốn sang nước Ai Cập và ở đó cho tới khi Hêrôđê băng hà. Tiếp theo hai lần được báo mộng, Giuse lại âm thầm tận tụy đưa Hài Nhi và mẹ Ngài trở về nước Israel, tránh vua con Hêrôđê ở miền Giuđêa, đến cư ngụ ở thành Nazareth thuộc miền Galilêa. Đó là gương mẫu một người chồng, người cha can trường bất chấp gian nguy, quyết bảo vệ đùm bọc vợ con.

Giuse có cuộc sống âm thầm với nghề thợ mộc nhưng nêu bật hình ảnh một người lao động chân chính thật thà không phô trương tự phụ. Và trên hết, thánh Giuse đã thực thi trọn vẹn thánh ý Chúa, làm tròn vai trò và bổn phận người cha nuôi của Ngôi Hai Nhập Thể.

***Đức Maria-hiền mẫu từ ái khiêm nhường**

Những lời Mẹ Maria thốt ra “Này tôi là tôi tá Đức Chúa Trời, tôi xin vâng như lời thánh thiên thần truyền” sau khi được sứ thần truyền tin sẽ thụ thai và hạ sinh Đấng Cứu Thế cùng “Phận nữ tỳ hèn mọn, Người đoái thương nhìn tới” khi đến thăm bà chị họ Isave bộc lộ rõ ràng nhân đức khiêm nhường của Mẹ Maria. Dù đã được an bài làm Mẹ Thiên Chúa, nhưng Mẹ vẫn một mực tự nhận mình là phận tôi tá, nữ tỳ hèn mọn.

Hình ảnh rờn rã mấy ngày đêm vượt đường núi xa xăm hiểm trở đi thăm bà chị họ Isave đang mang thai và ở lại giúp bà chị họ gần ba tháng cho thấy tấm lòng từ ái thương người của Mẹ Maria. Nhân đức từ ái của Mẹ thể hiện nhạy cảm trong một lần cùng Chúa Giêsu và các môn đệ của Ngài đi dự tiệc cưới tại Cana miền Galilêa. Khi thấy đám tiệc hết rượu, Mẹ đã không ngần ngại nhờ Chúa Giêsu can dự làm phép lạ hóa nước thành rượu.

Làm Mẹ Chúa Cứu Thế, hơn ai hết Mẹ Maria đã đi trọn con đường đồng cam cộng khổ cùng con mình trong cuộc sống. Và cuối cùng đứng chết lặng, con tim nát tan nhìn con mình đón đau chết dần trên cây thập tự trong một buổi chiều tà.

Thư chung của Hội Đồng Giám Mục Việt Nam công bố ngày 7/10/2016 ấn định chủ đề cho năm Mục Vụ Gia Đình 2017 là: “Chuẩn bị cho người trẻ bước vào đời sống hôn nhân” và thư định hướng Mục Vụ năm 2018 đã được Hội Đồng Giám Mục Việt Nam đúc kết vào ngày 09 tháng 11 năm 2017 mới đây có chủ đề “Đồng hành cùng các gia đình trẻ.” Trong xã hội ngày nay với bao biến chuyển và trạng thái đang làm suy đồi các giá trị đạo đức luân lý, gây xói mòn đức tin Kitô giáo nơi các bạn trẻ, thiết nghĩ không gì bằng tìm cách giúp họ thấu hiểu, cảm nghiệm và tập tành noi gương các thành viên trong Thánh gia với hai gương mẫu tuyệt hảo là Đức Mẹ Maria và Thánh Cả Giuse.

SỰ KỶ DIỆU CỦA CON SỐ 0

Maria Mỹ Anh

CB LCTX – GX Hòa Bình, hạt Gò Vấp

Số 0 được con người khám phá ra từ bao giờ?

Hỏi Google thì được trả lời rằng: Người ta tìm thấy một văn bản cổ xưa nhất và con số 0 đầu tiên của nhân loại đã được tìm thấy. Nó là một chấm đen trong văn bản cổ và đã đi một chặng đường dài để biến thành số 0 như ngày hôm nay. Phân tích văn bản xưa của Ấn Độ đã hé mở đôi chút cho chúng ta biết: Số 0 có sớm hơn chúng ta tưởng 500 năm! Bản cổ tự Bakhshali – bản duy nhất của nền văn minh toán học lớn, đã có từ năm 224 hoặc năm 383 sau Công Nguyên và nhân loại đã được thừa hưởng giá trị của con số 0, không hẳn ở chỗ trống không của nó nếu nó đứng một mình. Điều kỳ diệu của nó là ở chỗ, nếu nó đứng trước một con số thì làm giảm giá trị của con số đó. Ngược lại, nếu nó đứng sau thì làm tăng giá trị của con số đứng trước nó. Số 0 càng nhiều, giá trị càng nhỏ hoặc lớn hơn gấp nhiều lần, nếu nó đứng trước hoặc sau một con số. Vậy cũng chỉ một con số, ta có thể biết nó “không có gì” hoặc có rất ít hay nhiều, khi nó liên quan đến một con số, một con người.

Cách đây hơn 2000 năm đã xuất hiện sớm một con số 0!

Đức Maria, trước khi sứ thần Gabriel truyền tin, Mẹ chỉ là con số 0 giữa muôn người phụ nữ Do Thái. Một thiếu nữ ở vùng quê nghèo, và có cái tên bình thường như rất nhiều thiếu nữ khác: **MARIA!** Nhưng Thiên Chúa đã nhìn đến số phận của Maria, nên Người đặt trước Maria một **CON NGƯỜI**, và Maria đã khiêm nhường tự hạ xuống làm con số 0, đứng sau Người này và **Mẹ đã trở nên CON SỐ 0 VĨ ĐẠI!**

“Vâng, tôi đây là nữ tỳ của Chúa

Xin Chúa làm cho tôi như lời sứ thần nói” (Lc 1, 38).

Lời khiêm nhu tự hạ của Mẹ khi nói lời Thiên Chúa:

“Chúa hạ bệ những ai quyền thế

Người nâng cao mọi kẻ khiêm nhường...” (Lc 1, 52).

Cả cuộc đời Mẹ là *"nô tỳ của Thiên Chúa"*, vì Mẹ đã tuân phục Thiên Chúa trong mọi sự. Mẹ đã *"đứng sau Con mình"* là Đức Giêsu, Mẹ đã đặt hết tin tưởng và phó thác mọi sự vào tay Con, như trong tiệc cưới Cana, Mẹ nói với Con: *"Họ hết rượu rồi!"* vì Mẹ tin Con Mẹ sẽ làm điều gì đó, theo lời thỉnh cầu của Mẹ và lòng từ tâm của Giêsu. Mẹ dạy mọi người: *"Người nói gì anh em cứ làm theo"*. Điều này Mẹ cũng muốn nhắn nhủ chúng ta hãy làm theo lời của Đức Giêsu thì mọi sự sẽ trở nên tốt đẹp.

Thiên Chúa không phải chọn Mẹ khi Mẹ được truyền tin, mà từ ngàn xưa, lúc con số O Maria chưa có trong cuộc đời, Thiên Chúa đã chọn Mẹ rồi. Trong Tiên Tin Mừng, theo sách Sáng Thế chương 3 câu 15: *"Ta sẽ gây mối thù giữa mi và người đàn bà, giữa dòng giống mi và dòng giống người ấy, dòng giống đó sẽ đánh vào đầu mi, và mi sẽ cắn vào gót chân nó"*. Mẹ đã được chọn khi nguyên tổ phạm tội. Mẹ là **EVA MỚI** đến với thế gian, cứu nhân loại, đem sự giao hòa giữa Thiên Chúa và con người trở lại. Mẹ đã được Thiên Chúa gửi đến trong gia đình thánh thiện của hai ông bà Gioakim và Anna, Thiên Chúa đã chuẩn bị cho **CON CỦA NGƯỜI** một cung lòng thanh sạch, không tì ố, không vết nhơ, trinh khiết vẹn toàn, để Con của Người - Đấng Cứu Thế - giáng sinh vào trần gian. Eva mới sinh ra nhân loại mới thật tuyệt vời, từ cạnh sườn của Chúa Cứu Thế, ngang qua hồng ân **Vô Nhiễm Nguyên Tội**, như **MỘT MÓN QUÀ TỪ TRỜI CAO**, được trao cho Mẹ và nhân thế.

Năm 1854, Đức Giáo Hoàng PIO IX tôn phong Đức Mẹ là **ĐẲNG VÔ NHIỄM NGUYÊN TỘI**, giải lời nguyền u buồn cho nhân loại, đem niềm vui đến cho mọi người, nhờ được hưởng từ Đức Mẹ ơn Vô Nhiễm Nguyên Tội, khi tổ tông loài người đã không vâng lời Thiên Chúa và bị truất quyền làm con.

Đức Giêsu đã ký **MỘT GIAO ƯỚC MỚI** với nhân loại bằng chính **MÁU CỦA NGƯỜI**, Để từ nay, con người lại được giao hòa cùng Thiên Chúa, con người lại được làm con Thiên Chúa - nghĩa tử của Người, nhờ Đức Giêsu là **ANH CẢ và giá Máu của Người**.

Mẹ đã cứu mang Đức Giêsu, nên Mẹ đã **ĐỒNG CÔNG CỨU CHUỘC** (điều nay cũng là đề tài tranh luận qua nhiều thế hệ), cộng tác trọn hảo để trao Chúa Cứu Thế cho nhân loại, Mẹ đã "xin vâng" để **NGÔI HAI XUỐNG THỂ LÀM NGƯỜI**. Từ đó, con người không còn sống trong bóng tối của tội lỗi và sự chết, con người được cứu thoát khỏi tội tổ tông, nhờ **PHÉP RỬA: NHÂN DANH CHÚA CHA, CHÚA CON VÀ CHÚA THÁNH THẦN**.

Hội Thánh đã chiêm ngưỡng Đức Mẹ đạt đến phần tử thánh thiện, để Hội Thánh cùng vươn lên như Mẹ. Thư Thánh Phaolô gửi tín hữu Epheso: "*Chúc tụng Thiên Chúa là Thân Phụ Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta. Trong Đức Kitô, từ cõi trời, Người đã thi ân giáng phúc cho ta hưởng muôn vàn ơn phúc của Thánh Thần*" (Ep 1, 3). Mỗi người sẽ cảm nhận khác nhau, nhưng chúng ta đều cảm thấy một điều chung: Chúng ta mắc Đức Mẹ hai món nợ: Qua Đức Mẹ Thiên Chúa đã đổ tràn tình thương xuống cho nhân loại - qua Thánh Tử Giêsu, Con Mẹ. Hội Thánh nợ Mẹ vì Mẹ luôn đồng hành cùng Hội Thánh. Mẹ là Đấng chuyển tải tình yêu, lòng thương xót của Thiên Chúa xuống cho nhân loại khổ đau vì tội lỗi, và được Thiên Chúa mời gọi vươn lên trời cao, dù chúng ta có quy ngã, nhưng chúng ta không ngừng đứng dậy, ngẩng cao đầu, vươn lên sự thánh thiện mà Mẹ đã đi trước dẫn đường, là tấm gương của sự thánh thiện, khiêm nhu và yêu thương. Và Mẹ muốn chúng ta cùng với Mẹ: **NGƯỜI NÓI GÌ ANH EM CỨ LÀM THEO**.

(Lược ghi ý từ 2 bài giảng về Đức Mẹ)

CHIA BUỒN

Được tin Bà MARIA PHẠM THỊ LOAN, Hiền thê của Ông Phaolô Trần Trung Dung, Trưởng Ban Điều hành Cộng đoàn LCTX Giáo phận Bà Rịa, vừa tạ thế ngày 21/12/2017 tại tư gia. Hưởng thọ 72 tuổi.

Cộng đoàn LCTX Liên Giáo phận chân thành chia sẻ niềm tiếc thương cùng Ông và Gia quyến. Nguyện xin Thiên Chúa thương xót, cho Bà Maria sớm được hưởng hạnh phúc trên Nước Trời.

TẢN MẠN CHUYÊN NHÀ ĐẠO

NGƯỜI GIÀ, LÀM ĐƯỢC GÌ ?

Giuse Nguyễn Bình An

Trong tháng 12, Đức Thánh Cha Phanxicô mời gọi chúng ta cầu nguyện cho những người cao niên. Ngài nói: “*Một dân tộc mà không biết chăm sóc người cao niên, một dân tộc mà không biết đối xử tốt với bậc cao niên, thì dân tộc ấy không có tương lai! Bậc cao niên có sự khôn ngoan. Bậc cao niên được ủy thác trách nhiệm lớn lao. Đó là chuyển trao những kinh nghiệm sống, chuyển trao dòng lịch sử của gia đình, của cộng đồng, và của dân tộc*”.

Trong xã hội Việt Nam, sự hiện diện của người cao niên, người già giữ vai trò rất tích cực nơi các gia đình, các cụ được con cháu kính trọng yêu mến, cũng như tận tình chăm sóc phụng dưỡng.

Nước ta chưa hiện đại đến nỗi người già phải đi vào các viện dưỡng lão. Hơn nữa, nước ta cũng chưa có một viện dưỡng lão đạt tiêu chuẩn chất lượng, mà con cái có thể yên tâm gửi ông bà cha mẹ mình đến sống ở đó.

Thế nhưng, người già ở đâu cũng đối diện với cô đơn, ngay trong gia đình mình, người già luôn có tâm lí như “người thừa”.

Thật vậy, người già có nhiều kinh nghiệm sống, sự khôn ngoan mà người trẻ không thể có được. Họ quan niệm rất khác xa so với những người trẻ, họ sống chậm hơn người trẻ.

Cứ nhìn thoáng qua các gia đình có người già, chúng ta sẽ thấy rõ sự khác biệt trong quan niệm của người già và người trẻ, khoảng cách thế hệ. Nhiều khi quan niệm khác biệt đó làm cho người già và người trẻ “va chạm” mâu thuẫn nhau, nhưng ở trong sự xung khắc đó, nếu chúng ta có tình yêu thương sẽ gỡ rối được tất cả.

Người già thường sống bằng kí ức, những năm tháng đã qua, họ đang sống trong năm 2017, thời buổi công nghệ thông tin nhanh như vũ bão, nhưng các cụ kể chuyện về những năm đói kém ở miền Bắc và ở miền Nam sau biến cố 30.4.1975, người dân ăn bo

bo khoai mì, khó khăn từ vật chất túng thiếu đến lời ăn tiếng nói cũng phải cẩn thận, nếu không thì ngồi tù như chơi.

Tuổi đời càng cao, kinh nghiệm sống càng nhiều qua những tháng năm "vật lộn" với cuộc sống, năm gai nếm mật, trong hoàn cảnh chiến tranh tàn khốc tại Việt Nam làm cho người già làm việc gì cũng cân nhắc, luôn lo xa, biết "tích cốc phòng cơ". Ông bà trải qua những tháng ngày khó khăn túng thiếu, chỉ ăn để sống, cho nên các cụ luôn tiết kiệm trong chi tiêu, cái gì thực sự cần mới mua sắm sử dụng, không thể chấp nhận con cái bây giờ mua bán sắm sửa, "xài tiền như nước".

Trong các gia đình, câu chuyện thường xảy ra như cơm bữa, đại loại như sau: ***Bà cụ H. sống với gia đình người con trai út ở căn nhà cấp 4, trong một quận ven đô Sài Gòn. Căn nhà không lớn lắm, nhưng đủ cho vợ chồng con cái anh con trai bà sinh hoạt ngủ nghỉ. Người con trai có hai đứa con nhỏ, một trai một gái đang học tiểu học và mẫu giáo. Một hôm, người con trai báo với mẹ là anh đã xin giấy phép xây mới căn nhà, lên 3 lầu. Anh con trai của bà dạo gần đây làm ăn khấm khá hẳn lên. Tuy nhiên, bà cụ nhất định không cho anh ta xây mới. Bà cụ nêu lý do căn nhà vẫn đủ cho con cháu sinh sống, không đến nỗi nào chật chội. Từ sau vụ việc "lời qua tiếng lại" giữa bà cụ và người con trai xảy ra "chiến tranh lạnh". Bà giận bỏ nhà đi chơi cả tháng ở nhà người em gái mãi tận Cần Thơ. Trước tình hình "căng" của bà cụ, anh con trai đành phải nhượng bộ, chỉ sửa sang lại nhà cửa cho đẹp để hơn thôi, vì căn nhà vẫn đủ rộng cho ba người lớn, vợ chồng anh và bà cụ, cùng với hai đứa bé.***

Xã hội Việt Nam chúng ta luôn kính trọng người già, "Kính lão đắc thọ, kính già già để tuổi cho", người già mang lại cho các gia đình tình nghĩa nặng sâu, ký ức của cuộc đời và ký ức của từng gia đình. Nhưng hơn nữa, trong các gia đình Công Giáo, người già chính là các Giảng viên Giáo Lý, giáo dục đức tin cho các con các cháu. Đôi khi các cụ dạy các cháu Làm Dấu, đọc kinh Kính Mừng, Kinh Lạy Cha, lần hạt,... các cụ truyền đạo bằng cả đời sống siêng năng đi nhà thờ, dự lễ hằng ngày, đọc kinh sớm tối.

Như vậy, người già không phải là vô tích sự, không phải là người thừa, mà nhiều khi những giá trị tinh thần, tâm linh người già đem lại còn quý giá hơn tiền bạc, nhà cao cửa rộng, hơn cả những tiện nghi vật chất. Các cụ không còn làm ra của cải, nhưng để lại cho con cháu những lời răn dạy sống ở đời phải có trước có sau, chú trọng tình làng nghĩa xóm, lòng thủy chung trong giao ước vợ chồng, biết nhường nhịn nhau.

Gia đình có người già thật hạnh phúc biết bao, nhờ các lời dạy dỗ nhắc nhở của ông bà cha mẹ mà vợ chồng không lớn tiếng cãi đặng với nhau, không dùng vũ lực, “thượng cẳng tay, hạ cẳng chân”, làm việc gì cũng phải ý tứ, các cháu nhỏ trong nhà cũng chăm ngoan, biết vâng lời cha mẹ ông bà.

Tất cả những điều đó chính là sự khôn ngoan ở đời mà người già truyền lại cho chúng ta. Để thấy cuộc sống này không phải chỉ biết lo kiếm cho thật nhiều tiền, gia đình thật đủ đầy mới hạnh phúc. Nhưng hạnh phúc vô cùng đơn giản. Đời cơ bản là buồn. Cho nên ta hãy kiếm tìm hạnh phúc khi chia sẻ và biết trao ban cho nhau, ta sống hy sinh thiếu thốn cũng được, miễn sao mọi người trong gia đình vui vẻ, nụ cười luôn nở trên môi ta là được.

Tất một lời, tất cả sẽ qua đi chỉ còn tình yêu là ở lại. Ai trẻ trung sung sức rồi cũng đến lúc tuổi già, sẽ đến khi mệt mỏi, sức khỏe xuống cấp trầm trọng.

"Vì chưng tuổi già đáng kính trọng, không phải vì trường thọ, cũng không phải vì cao niên, nhưng vì người bạc đầu thì khôn ngoan, và tuổi già là một cuộc đời thanh sạch. Người già thì đẹp lòng Chúa, được Chúa yêu dấu, và nếu đang sống giữa những kẻ tội lỗi, cũng được Chúa dời đi nơi khác. Và được đem đi như thế, kẻo sự gian tà biến đổi lòng họ, hoặc sự gian dối lừa đảo linh hồn họ. Vì sự say mê giả dối" (Khôn Ngoan 4: 7-15).

Đúng là người già được Chúa bao bọc gìn giữ che chở cách riêng, vì tuổi già là ân phúc Chúa ban. Họ sống thánh thiện, biết lo cho đời sau được về với Chúa. Có lẽ vì thế mà nhiều cụ già tuần nào cũng bắt con cháu mời cha sở về xức dầu bệnh nhân, chịu các bí tích, dù các cụ “bệnh này chưa đến nỗi chết”.

Dường như đa số các gia đình, con cháu luôn hiếu kính ông bà, không có chuyện bạc đãi, coi khinh, hay xúc phạm bỏ bê cha mẹ già, nhưng nhiều khi chúng ta vẫn làm cho ông bà cha mẹ già buồn, vẫn có những “cơn sóng nhỏ”, những va chạm giữa ông bà cha mẹ già và con cháu.

Câu chuyện này rất nhỏ, nhiều người thấy quen quen, đâu đó nơi các gia đình.

Anh Thành, bạn thân của tôi, đang sống chung với người bố. Vợ anh là một người tận tình chu đáo. Về nhà chồng, chị ta lo toan cáng đáng mọi chuyện, từ chuyện anh chồng không có vợ, đang nằm bệnh viện, chị cũng thăm non cơm nước. Chỉ có điều lời ăn tiếng nói của chị không nhẹ nhàng, chị là người thẳng thắn, sạch sẽ quá đáng, chị thấy sao nói vậy, chị rất tốt nhưng hơi nói nặng thô lỗ. Chị đang sống với bố chồng. Ông cụ năm nay 80 tuổi, trí nhớ kém, lúc nhớ lúc quên. Ông cụ cũng hiền lành phúc đức, thương con thương cháu, nhưng càng già cụ càng lần lữa suy nghĩ lung tung. Nay cụ giận con dâu bỏ bữa không ăn cơm trưa, mai cụ lại nói con cháu đi học về vô lễ không biết chào hỏi. Ngày một cụ lại than con dâu tính toán với mình từng đồng xu một, mua bát phở mà cũng kể lễ bao nhiêu tiền. Có bữa mới ăn cơm xong, ông cụ nói: “Trưa rồi, chúng bay chưa cho tao ăn cơm sao, đói quá rồi?”. Chị nhiều khi tỏ ra tức giận với bố chồng. Anh bạn tôi thực sự phó tay, thỉnh thoảng gặp lại anh tâm sự nỗi buồn chuyện gia đình, chuyện bố chồng con dâu chưa thông cảm được nhau. Anh bảo bố mình lúc trước đâu có khó khăn như vậy đâu, càng già ông cụ càng xét nét từng cử chỉ lời nói của con dâu, và các cháu.

Chúng ta cầu nguyện cho các cụ cao niên, nhất là nhiều khi do đau bệnh, khó chịu trong người, người già cáu gắt nóng tính, chúng ta phải chịu đựng nhiều cho êm cửa êm nhà. Nhưng đừng vì thế mà đáp trả lại ông bà, dùng những lời qua tiếng lại không hay “nặng nề” làm cho bầu khí gia đình căng thẳng.

Trong cộng đoàn giáo xứ cũng vậy, không phải Linh mục được mọi người gọi là cha mà có quyền ăn nói xấc láo với những người già, những người lớn tuổi hơn mình, không chịu lắng nghe, chào

thăm vấn an sức khỏe các cụ cho tận tình. Linh mục trở nên một con người mẫu mực trong đời sống nhân bản, biết kính trọng người già, yêu mến hòa đồng với người trẻ, người đồng trang lứa với mình và trở nên bạn thân thiết với trẻ em.

Linh mục được Chúa Kitô ủy thác cho nhiệm vụ phân phát những kho tàng ơn thánh qua các bí tích, nhiệm vụ đó càng tốt

đẹp hơn khi người linh mục biết trau dồi nhân bản, lễ phép với những bậc cao niên trong giáo xứ, những linh mục cao tuổi, những vị tiền nhiệm của mình, lắng nghe học hỏi kinh nghiệm sống của các ngài.

Nhiều linh mục trẻ, tuổi đời chừng 40, nhưng trong khi gặp gỡ tiếp xúc với các cụ già thường ăn nói thách mé, bắt bẻ, thậm chí cắt ngang câu chuyện của họ.

Các linh mục không mất gì khi dám cúi mình xuống, khiêm nhường xưng "con" với những người lớn tuổi hơn mình, làm như vậy chắc các ngài nghĩ làm mất đi chức linh mục thánh thiêng. Không đâu, khi hạ mình xuống lắng nghe mọi người như là "con", linh mục trở nên hình ảnh của Chúa Giêsu khiêm nhường, trở nên dễ mến dễ thương với mọi người, từ đó, linh mục mới có thể mang trong mình "mùi chiên". Không cúi xuống để trở nên như là "con của bá tánh", linh mục chẳng bao giờ thấy được cuộc sống lầm than của đoàn chiên, đâu là những con chiên đau bệnh gầy gò ốm yếu, đang suy dinh dưỡng khi bỏ đàn đi hoang lầm lạc tội lỗi. Linh mục chỉ xứng đáng với chức vụ "cha" của các tín hữu trong đức tin, biết chăm lo cho con cái được dưỡng nuôi bằng Lời Chúa và các bí tích, cư xử với giáo dân của mình bằng trái tim nhân hậu của người cha thật sự thương con, đêm ngày thao thức cho số phận cứu rỗi của con chiên mình coi sóc.

GIÁO DỤC KITÔ GIÁO

GIÁO DỤC KITÔ GIÁO TRONG GIA ĐÌNH

Gioakim Trương Đình Giai

(Tiếp theo và hết)

Nguyên tắc chỉ đạo

- Thực hành một sự giáo dục mang tính *toàn diện, thống nhất, mạch lạc, tiệm tiến xoắn ốc, phù hợp, ưu tiên.*
- Nghe nhiều hơn nói, nói ít hơn làm, bớt lời thêm gương.
- Thay vì chỉ cấm đoán làm điều này điều nọ, hãy đề nghị với chúng điều gì lành mạnh nhưng hấp dẫn.
- Thay vì chê trách, chỉ trích, bắt phạt, hãy tỏ ra tán phục, khen ngợi, khuyến khích, khen thưởng. Điều này sẽ giúp trẻ tự tin vượt qua chính mình. Tạo sự tự tin cho con cái là một trong những món quà lớn lao nhất mà cha mẹ có thể ban tặng cho con cái. Điều này tạo nên một động lực to lớn giúp chúng vượt qua chính mình, vươn lên không ngừng, có thể đạt được nhiều thành công to lớn trong cuộc đời.

Các điều nên tránh

- Tránh dọa nạt, làm cho trẻ sợ hãi vì điều này gây nên sự sợ hãi gây nguy hại cho trẻ, hay làm cho trẻ chỉ làm theo ý mình, trở nên đạo đức giả vì sợ mà thôi, hoặc không còn tin lời cha mẹ nữa khi khám phá sự thật.
- Tránh ứng xử bạo lực với trẻ. Người ta bảo: *Thương cho roi cho vọt.* Điều này phải được hiểu là biết nghiêm khắc sửa dạy khi cần, tốt nhất là dùng lời nói và ánh mắt, khi cần cũng có thể phải dùng đến roi vọt. Nhưng vấn đề dùng roi vọt phát xuất từ động cơ nào, và dùng roi vọt như thế nào. Không bao giờ đánh trẻ xuất phát từ sự tức giận (đấm, đá, tát..), điều này làm trẻ cảm thấy bị xúc phạm, cha mẹ không thương mình, và rồi sẽ ứng xử lại ý như thế với kẻ khác y như vậy khi tức giận. Khi cần dùng roi vọt, tốt hơn nên bắt trẻ nằm xuống, sau khi giải thích, đánh để nhắc nhở, chủ yếu là để gây ý thức.
- Tránh quát nạt, hay xử phạt nặng nề trẻ khi chúng làm lỗi, điều này sẽ làm cho chúng vì sợ phạt, mà tránh né không nhận lỗi

khi cần, hoặc vì sợ sệt không dám tâm sự với cha mẹ, tránh né cha mẹ, và như thế ta không thể giúp đỡ, can thiệp khi cần. Điều quan trọng là giúp cho trẻ có cảm thức về lỗi lầm, nhận ra và không tái diễn nữa mà thôi. Và ngay cả khi trẻ có tái phạm ta cũng phải tỏ sự cảm thông, một mặt điều này là công bằng và hợp lý vì bản thân ta cũng muốn Thiên Chúa và kẻ khác đối xử như thế, hơn nữa đó cũng là bài học giúp cho chúng cảm thông với người khác khi họ sai phạm hay tái phạm.

- Tránh coi thường trẻ. Ví dụ bảo: "*Đi ra ngoài, cút ra chỗ khác chơi đi!*". Điều này sẽ làm cho chúng bị hụt hẫng, và tránh xa cha mẹ chúng.

- Tránh đưa ra những lời nhận xét về giá trị bản thân của trẻ khi chúng làm điều sai trái lầm lỗi mà chỉ nhận xét về sự việc mà thôi. Ví dụ nói: "*Con làm điều này là sai rồi, là bậy lắm, nguy lắm*", chứ không nói: "*Con thật xấu xa... Con thật tệ bạc!*". Điều này làm cho chúng bị tổn thương phẩm giá nặng, và nguy hại hơn nữa, là bị ám ảnh, mang mặc cảm tội lỗi xấu xa, không thể ngóc đầu lên, không thể cải thiện được.

- Tránh dập tắt sự hiếu kỳ nơi trẻ thể hiện qua việc đặt những câu hỏi với ta, điều đó nói lên khát khao học hỏi khám phá của chúng. Ví dụ đừng trả lời: "*Thôi im đi, mệt lắm rồi hỏi mãi!*". Điều này sẽ làm trẻ mất hứng trong việc học hỏi khám phá. Nếu ta chưa tiện trả lời, hay cảm thấy sự hiếu kỳ của trẻ chưa thích hợp với tuổi của chúng thì cũng phải liệu cách nói, dời lại, hay trả lời một cách khôn khéo thế nào đó.

- Tránh nuông chiều, bao bọc trẻ quá đáng, điều này sẽ gieo mầm mống bất hạnh cho trẻ khi tạo cho nó cảm giác mình là cái rốn của vũ trụ, mọi người phải lo cho mình theo ý mình, để rồi hụt hẫng, khi ra đời, bước vào cuộc sống xã hội, gặp sự chống đối, bất đồng hay dửng dưng.

- Tránh nói một đường làm một nẻo, vì điều này sẽ gây nguy hại vô cùng về đời sống đức tin và luân lý, làm cho trẻ chẳng những không còn tin cha mẹ, không còn tin vào người lớn, mà còn không tin vào những giá trị tốt đẹp, thậm chí không tin cả Chúa nữa.

- Tránh bị kịch hóa, tỏ ra quá thương cảm đối với con cái khi chúng bị đau đớn vì điều này sẽ làm cho trẻ trở nên mềm yếu, hóa đau khổ vì thương hại tội nghiệp bản thân mình.

- Tránh quan trọng hóa những tác động bên ngoài như tiếng ồn, những lời nói, cách cư xử phản ứng trái tai gai mắt của người khác vì điều này làm cho trẻ tự rước cái khổ vào tâm mình, không biết thích nghi với cuộc sống.

Ngoài ra, việc giáo dục là việc của cả cha, lẫn mẹ, chứ không phải chỉ của một người mà thôi, điều này tạo nên sự quân bình, hài hòa. Đương nhiên có lúc, một trong hai người đóng vai trò quan trọng hơn người kia. Và tùy khả năng thiên bẩm của từng người, mà cha hay mẹ có những quyết định quan trọng trong việc định hướng cho con cái. Điều quan trọng là phải có sự bàn bạc đi đến đồng thuận giữa hai người trong việc giáo dục con cái, tránh cảnh "trống đánh xuôi, kèn thổi ngược", làm cho con cái không nghe ai, theo ai, chới với.

"Lạy Chúa, xin cho chúng con biết yêu con cái chúng con với quả tim của Chúa và tạo mọi điều kiện thuận lợi, đặc biệt bằng gương sáng, để chúng có thể khám phá ra Chúa là Tình yêu, và đến với Chúa, là Người Thầy đích thực, Đấng là Đường, là Sự Thật, và là Sự Sống".

Câu hỏi gợi ý

1, Anh chị có cảm thấy hài lòng về sự giáo dục của cha mẹ mình không? Điều gì làm anh chị tâm đắc nhất và điều gì anh chị chưa hài lòng. Vì sao?

2, Với tư cách là cha mẹ, hay người hướng dẫn, đâu là những khó khăn mà anh chị đã và đang gặp phải trong việc giáo dục con cái, hay giới trẻ nói chung và theo tinh thần Kitô giáo nói riêng?

3, Theo anh chị, đâu là những giá trị giáo dục KTG cần phải nhấn mạnh trong thời đại ngày nay? Hãy sắp xếp theo thứ tự quan trọng.

4, Theo anh chị, là cha mẹ, cần phải làm thế nào để việc giáo dục đức tin KTG đạt được hiệu quả tốt nhất?

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

MẠC KHẢI CHUNG và MẠC KHẢI TƯ LÀ NHƯ THẾ NÀO ?

Có hai loại mạc Khải, Mạc Khải chung và riêng (còn gọi là tư). Thiên Chúa đã tiết lộ chính Ngài và ý muốn của Ngài cho con người để giải thoát con người, gọi là Mạc Khải chung. Mạc Khải này chứa đựng trong Thánh Kinh và Thánh Truyền, và Hội Thánh Công Giáo có nhiệm vụ bảo vệ và giải thích loại mạc Khải này cho nhân loại. Còn mạc Khải tư là sự tiết lộ, hay bày tỏ ý muốn nào đó của Thiên Chúa cho một số cá nhân nào đó vì lợi ích linh hồn của họ hay của tha nhân. Hội Thánh đòi hỏi mọi Kitô hữu phải tin vào Mạc Khải chung (tín lý, tín điều) bằng đức tin, nhưng với mạc Khải tư, thì Kitô hữu tin tưởng hay không tin tưởng cũng không quan trọng (không bắt buộc).

Hiện nay chúng ta tiếp cận rất nhiều tư tưởng về đạo trong vô số những sách nhà đạo, vốn giúp chúng ta hiểu rõ hơn về Thiên Chúa và về con người, về thần học cũng như về triết học. Đó là những công trình (lao công) của con người, trong sự soi sáng của Chúa Thánh Thần, hầu cho con người hiểu được tình yêu Thiên Chúa và vì thế đi đến ơn cứu rỗi.

Thế nhưng, trong mọi sách Công Giáo, phải kể đến sách Kinh Thánh, là sách quan trọng nhất và cần thiết nhất cho mọi Kitô hữu. Đây chính là cuốn sách được chính Chúa Thánh Thần linh ứng để tác giả con người cầm bút và viết xuống.

Trong thời đại hôm nay, càng ngày chúng ta chứng kiến rất nhiều giáo phái ra đời, cũng như rất nhiều tư tưởng, sách vở đã và đang phổ biến trên toàn thế giới, nhất là với truyền thông đại chúng phát triển như hôm nay (internet, tivi, báo chí...), cho nên Hội Thánh vẫn luôn cảnh tỉnh chúng ta bằng nhiều cách, qua thông điệp, huấn từ, bài giảng của Đức Giáo Hoàng, giám mục, linh mục.

Web "sudieptutroi.com" (hoặc trong bất kỳ tài liệu nào, trang web nào khác), đã làm không ít Kitô hữu đơn sơ chất phác cảm thấy hoang mang và lo lắng. Điều này cũng có lợi nhưng cũng rất hại cho phần rỗi linh hồn của bạn. Lợi là (nếu có) những điều ấy làm

cho người ta sống đạo đức hơn, yêu thương hơn, bình an hơn, nhưng sẽ có hại nếu sau khi đọc nó, người ta cảm thấy hoài nghi tất cả, lung lay, hay sợ hãi, lo lắng thái quá, nhất là cảm thấy Chúa như là vị quan tòa hà khắc và dữ tợn, chỉ thích trả thù con người... Điều này không đúng như Mạc Khải chung trình bày. Điều này cũng không đúng với cốt lõi của Kitô giáo, mà khởi đi từ một Thiên Chúa đầy lòng thương xót và yêu thương.

Trên hết và trước hết, chúng ta hãy bám vào nguyên tắc căn bản, đó là Mạc Khải chung đã hoàn tất rồi (trong Kinh Thánh, qua Ngôi Lời đã làm người, là Đức Giêsu Kitô). Nếu lúc này đây, hay về sau đi nữa, có những mạc khải tư xuất hiện, thì mạc khải ấy không bao giờ thêm hay bớt sự gì trong Mạc Khải chung nữa (là Kinh Thánh và Thánh Truyền: Không thay đổi dù "một chấm một phẩy..."), nếu là mạc khải tư thật sự mà Hội Thánh Công giáo nhìn nhận, thì đó cũng chỉ là những lời nhắc nhở lại, gợi nhớ lại những gì mà Mạc Khải chung đã từng trình bày, nhưng con người đang sao lãng hay không biết đến. Chẳng hạn như Đức Mẹ hiện ra ở Fatima, Bồ Đào Nha, kêu gọi con người hãy sám hối, trở về với Chúa, cũng là sự nhắc lại những gì mà Kinh Thánh (Cựu Ước lẫn Tân Ước) đã nói và cảnh tỉnh nhân loại (ví dụ: Đừng cứng lòng, nhưng hãy tin; Đưa con hoang đàng trở về, các Bài Đọc và Tin Mừng trong Lễ Tro, Mùa Chay...).

Hơn nữa, chúng ta không vì thế chú trọng đến Mạc Khải chung mà lại xem thường mạc khải tư. Chúng ta cũng nên nhớ rằng, chỉ khi giáo quyền lên tiếng và đón nhận đó chính là mạc khải "tư", thì chúng ta mới cần tìm hiểu và đọc (nếu muốn, chứ Hội Thánh không buộc).

Ngày nay có rất nhiều cá nhân đang xuất bản sách, hay viết trên mạng về bản thân mình được "mạc khải tư", nhưng thực ra không phải, mà chỉ vì họ muốn làm kinh doanh, hay vì lý do nào đó, như muốn gây bầu khí hoang mang và ngờ vực trong Hội Thánh, mất niềm tin nơi nhau, nơi Chúa, hoặc lôi kéo đi theo giáo phái nào đó chẳng hạn (một cách tinh vi). Bạn có thể nhận biết rõ hơn về giá trị của nó sau khi đọc và quy chiếu nó trên nền tảng Kinh Thánh (Mạc Khải chung) và giáo huấn Hội Thánh Công Giáo. Nếu những gì bạn đọc thấy, mà sai lệch với những gì mà Hội Thánh đưa ra, thì điều mà gọi là "mạc khải tư" ấy sẽ không là theo ý Chúa muốn, hay sẽ

gây nguy hiểm cho niềm tin của bạn về sau. Những Kitô hữu phải thật khôn ngoan và tỉnh thức, vì nhiều bài viết và những tư tưởng đó đây (mà tự cho là Chúa đã mạc khải!) thoát tiên được trình bày rất đạo đức, và chê ghét Satan, bạn sẽ nhận thấy chúng rất ư là hợp lý. Nhưng khi đọc xong, bạn cảm thấy tâm hồn mình ra nặng nề, sợ hãi, xem thường thế gian này, cho mọi người đều là ma quỷ, hạ phẩm giá những vị có chức thánh, gây chia rẽ trong cộng đoàn, hàng xóm, sống trong ganh ghét, khinh miệt, không tôn trọng nhau nữa... Đây cũng là chiêu bài của ma quỷ xảo quyệt, để làm cho các con cái Chúa không còn tin vào phẩm trật của Hội Thánh nữa (khi đã không tin vào phẩm trật, con người sẽ không tin vào Chúa Thánh Thần, và từ đó kéo theo nhiều hệ lụy khác), cũng như không muốn xây dựng cho thế giới này ngày một tốt đẹp hơn trong chương trình sáng tạo của Chúa (xin đọc: Hội Thánh Trong Thế Giới Ngày Nay, của Công Đồng Vatican II).

Ước mong sao, chúng ta càng ngày yêu thích đọc Kinh Thánh, vì đó là "Lời Chúa." Càng đọc và suy gẫm, chúng ta sẽ càng thấy thấm thía và tâm hồn bình an (bình an nội tâm). Ngoài ra, chúng ta cần theo dõi thêm các tài liệu mà Hội Thánh đã, đang, và sẽ bày tỏ cho nhân loại. Thật thế, chúng ta có thể bỏ ra hàng mấy đời cũng không thể hiểu hết Chân Lý chứa đựng trong Kinh Thánh, cũng như những suy tư thần học trong các thông điệp, Công Đồng Vatican II... của Hội Thánh. Chúng ta không cần hao phí nhiều thời gian và đào sâu vào các mạc khải tư làm gì, vì mạc khải ấy như là hoa lá cành hầu làm tăng vẻ đẹp của cây cối mà thôi (có nghĩa là, chúng làm cho một số người bình dân hiểu rõ hơn mạc khải Kinh Thánh).

Chúng ta hãy cầu nguyện, xin ơn hiểu biết, khôn ngoan, sáng suốt (ơn Chúa Thánh Thần) khi sống trong thời đại này. Hãy cẩn thận nếu bất cứ tư tưởng nào làm bạn hoang mang, ngờ vực, sợ Chúa phạt, sợ hỏa ngục... để rồi cuộc đời bạn trở nên bối rối, bất an, lo âu, căng thẳng, và vì thế sẽ không thể "sống và sống dồi dào" (Ga 10, 10) như ý Chúa mong muốn. Đứng trước tư tưởng mới lạ, chúng ta hãy nhận biết đâu là chính (nền tảng Kinh Thánh) và đâu là tùy (mạc khải tư, sách vở, tư tưởng con người...).

Nguồn: ductinjesus.com

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT VỀ SINH TỐ

Bác sĩ **NGUYỄN Ý ĐỨC**

(Tiếp theo và hết)

Thiếu Sinh Tố E

Thiếu sinh tố E rất ít khi xảy ra, và có thể thấy trong bệnh nhân kém hấp thụ chất béo ở ruột như bệnh Crohn, sau giải phẫu, khi kém dinh dưỡng, khi tiêu thụ rất ít sinh tố E hoặc trong vài bệnh di truyền đặc biệt.

Thiếu sinh tố trong thời gian lâu có thể đưa tới không vững trong việc đi đứng và không có phối hợp giữa các cơ bắp, yếu cơ bắp, giảm phản xạ (reflex). Thiếu kinh niên có thể đưa tới mù lòa, sa sút trí tuệ, thay đổi nhịp tim.

Điều trị khi thiếu sinh tố E cần được bác sĩ xác định và theo dõi vì có nhiều chứng minh khoa học cho hay, dùng thêm sinh tố E có thể gây hậu quả không tốt cho cơ thể.

An Toàn Của Sinh Tố E

Cho tới nay, chưa có chứng minh khoa học về sự công hiệu của sinh tố E khi dùng quá liều để được cơ quan y tế đưa ra (RDA). Do đó, cần cân nhắc lợi hại trước khi quyết định dùng thêm sinh tố E.

Dùng thêm trong thời gian ngắn với liều tối đa 1000mg/ ngày (tương đương với 1100 IU) được coi như tương đối an toàn và có thể có ích lợi.

Ảnh hưởng lâu dài khi dùng nhiều sinh tố E vẫn chưa được làm rõ, cho nên các giới chức y tế khuyên không nên dùng quá nhiều sinh tố này.

Quá nhiều sinh tố E có thể đưa tới viêm da, đau bụng, tiêu chảy, ói mửa, tăng rủi ro xuất huyết, chóng mặt, mệt mỏi, nhức đầu, mờ mắt,...

SINH TỐ K

Sinh tố K (còn gọi là sinh tố chống xuất huyết) hòa tan trong chất béo và có hai loại: K1 có tự nhiên trong rau màu lục và K2 được tổng hợp bởi các vi sinh vật trong ruột của người và động vật. Sinh tố K3 được tổng hợp bằng phương pháp khoa học.

Công Dụng

Sinh tố K có nhiệm vụ bảo vệ cơ thể chống chảy máu khi bị vết thương trên da thịt hay xuất huyết trong cơ quan nội tạng. Sinh tố K giúp gan tổng hợp bốn yếu tố đông máu II, VII, IX và X mà khi thiếu các yếu tố này thì máu không đông được.

Nhiều nghiên cứu sơ khởi cho thấy sinh tố K có thể tăng cường sức chịu đựng của bộ xương ở người cao tuổi.

Nguồn Cung Cấp

Các vi khuẩn trong ruột con người tạo khoảng 80% sinh tố K, số còn lại do thức ăn cung cấp. Sinh tố K có nhiều trong trà xanh, củ cải (turnip), bắp su (cabbage), su- lơ (cauliflower), những loại rau có lá lớn, đậu nành và nhiều loại dầu thực vật,

gan, thịt lợn.

Sinh tố K chịu đựng được sức nóng và độ ẩm nhưng bị tia tử ngoại, acid, kiềm, oxygen phân hủy. Việc nấu nướng thức ăn thường không làm mất sinh tố K. Sinh tố K tổng hợp menadione hay K3 cũng có tác dụng như sinh tố K.

Nhu Cầu

Mỗi ngày nên tiêu thụ từ 30 mcg đến 80 mcg, tùy theo độ tuổi. Số lượng này đều có trong thực phẩm nên không cần phải uống thêm sinh tố K.

Lý do thiếu sinh tố K thường là do uống nhiều thuốc kháng sinh khiến vi khuẩn trong ruột bị tiêu diệt, hoặc không có khả năng hấp thụ sinh tố K từ thực phẩm.

Trẻ sơ sinh chưa có vi sinh vật trong ruột, cũng thường hay thiếu sinh tố K, nên sau khi sinh, được tiêm một lượng nhỏ sinh tố này để ngừa chảy máu.

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	
◆ Hải Nhi Giêsu – Quà tặng Lòng Thương Xót	02
✠ Sống Lời Chúa	05
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (B25)	13
✠ Thực thi LTX: Hành trình Cơ Rơi	17
✠ Tin tức & Sinh hoạt	20
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Cổ tích đời thường	30
◆ Cầu nguyện chữa bệnh dưới góc nhìn cứu độ học	36
◆ Ngày Hòa bình thế giới và sứ điệp của ĐTC Phanxicô	42
◆ Thánh Gia tuyệt hảo	45
◆ Sự kỳ diệu của con số 0	48
✠ Tản mạn chuyện nhà đạo	
◆ Người già làm được gì	51
✠ Giáo dục Kitô giáo	
◆ Giáo dục Kitô giáo trong Gia đình (tt và hết)	56
✠ Giải đáp thắc mắc	
◆ Mạc Khải chung và mạc Khải tư	59
✠ Phòng mạch miễn phí:	
◆ Sinh tố (tt và hết)	62